

Al treilea exod (*The Third Exodus*)

Jeffersonville,
30 iunie 1963

Să ne plecăm capetele pentru rugăciune. Mă întreb dacă aveți o cerere specială înaintea lui Dumnezeu. Ridicați-vă doar mâna și țineți sub ea rugămintea voastră.

Tată ceresc, suntem mulțumitori pentru această nouă ocazie de a ne aduna și așteptăm de la Tine în această dimineață o reînnoire a puterilor, care să ne dea curaj pentru călătoria care ne așteaptă.

Suntem adunați așa cum făceau evreii dimineața pentru a strânge mana care le era dată în timpul nopții și care trebuia să le dea puteri pentru ziua următoare. Tot așa și noi suntem adunați pentru a primi mana duhovnicească, care ne dă putere pentru călătorie. Doamne, Tu știi ce rugămintă este sub fiecare mână ridicată și mă rog alături de ei înaintea Ta, ca Tu să le acoperi orice nevoie. Vindecă-i pe cei bolnavi și pe cei apăsăți, Doamne! Noi știm că Tu ne-ai făgăduit că ne vei îndeplini toate cerințele, dacă vom face așa cum ne îndeamnă cântarea: ”*Crede numai*”, și așa cum am auzit minunatele cuvinte: ”*Eu umblu și vorbesc cu Regele*”.

Acum, Dumnezeule Tată, binecuvintează-Ți Cuvântul în această dimineață și fie ca El să se odihnească în inimile noastre, ca să poată aduce lucrurile pe care le cerem... Noi Ți le cerem în Numele Domnului Isus Hristos. Amin !

Eu cred că a fost spus: ”*Mă bucur când mi se spune: haidem să mergem la Casa Domnului!*” În timp ce păraseam Hot Spring ieri, fratele Moore spunea:

“- Frate Branham, de ce nu vii cu mine în Texas la convenția de acolo? Odihește-te vreo două zile”. Eu am spus:

“- Mâine am două servicii divine.” La care el a spus:

“- Două servicii?”

“- Da!” Apoi el a continuat:

“- După cât efort depui la o predică aici, ar trebui să te odihnești o săptămână. De exemplu un pastor își ține predica de duminică

dimineața, apoi se odihnește toată săptămâna; și probabil că predica lui durează aproximativ treizeci de minute. Tu predici de fiecare dată câte două sau trei ore zilnic sau de două ori pe zi și apoi cu tot efortul, mai ții și un rând de rugăciune. Iar acum tu spui că pleci acasă și că duminică ai două servicii. Eu am spus:

“- Exact așa.” Și el m-a întrebat.

“- Cum reușești să o faci?”

“- *Ajutorul meu vine de la Domnul*, am răspuns eu.

Ceasul este înaintat, așa cum a spus-o cineva în rugăciune atunci când intram aici. Nevoia este mare, și noi suntem aici încercând să ne îndeplinim rolul în acest timp important în care trăim.

Acum, cu voia Domnului, deseară vreau să vorbesc despre subiectul: ”*Este viața ta vrednică de evanghelie?*” și doresc să-l înregistrez. Nu știu dacă se va înregistra în dimineața aceasta, dar văd pe cineva în sală de înregistrare.

Credem că fratele Neville va vorbi azi dimineață, pentru că l-am rugat duminica trecută să continue cu mesajul și să mă lase să pot interveni puțin după el. Dar dacă oamenii vor să se înregistreze lecția de la școala duminicală, atunci este în regulă.

Apoi cu voia Domnului, duminica viitoare, dacă El ne-o permite și suntem aici, vreau să vorbesc despre un subiect pentru care am așteptat multă vreme. Am promis că voi predica aceste mesaje mai întâi aici, la Tabernacol. Eu vreau să acuz această generație pentru crucificarea lui Isus Hristos, duminica viitoare cu voia Domnului voi predica despre acest lucru. Acum, în seara aceasta la ora nouăsprezece sau nouăsprezece treizeci, voi vorbi despre subiectul: ”*Este viața ta vrednică de Evanghelie?*”

Uneori când vorbim despre astfel de mesaje, eu spun lucruri tăioase. Nu mă refer în mod deosebit la Biserica de aici. Voi rețineți că atunci când vorbesc se aude în toată lumea, pentru că noi avem un sistem de transmisie peste tot în lume, iar aceste mesaje ajung în junglă și peste tot. Duhul Sfânt mă călăuzește să spun câteodată exact ceea ce trebuie să audă o persoană din Australia sau de altundeva.

Poate că uneori ați spune: “Ei bine, despre asta nu poate fi vorba

aici. De ce o spune totuși?” Poate că este spusă pentru cineva din altă parte, vedeți? Eu sunt sigur că voi înțelegeți acestea.

Aceste mesaje nu se referă la o anumită adunare, ci la Biserică, ca un întreg, de peste tot, cu ceea ce ne călăuzește Domnul să spunem și să facem.

Am avut parte de momente minunate în Hot Spring, la o adunare pentecostală de modă veche. Sunt convins că mulți dintre cei care sunteți pentecostali ați fost mulțumiți acolo la adunare. Eu nu am cunoscut grupul, trebuia să merg acolo pentru o săptămână, dar am renunțat la două sau trei zile. Vreau să vă spun un lucru. În acea adunare oamenii aveau credință. Oricare dintre voi dacă ați fi fost acolo, iar eu cunosc o doamnă care stă acolo în colț, nu știu cine este, dar știu că a fost acolo împreună cu alți doi frați: fratele Jackson și fratele Palmer.

Aceasta primesc oamenii atunci când au credință. Ați remarcat serviciul de vindecare? Nu a existat unul care să intre și Domnul să nu-l fi vindecat. Atunci când ai credință totul este posibil. Și încă ceva, poate unii dintre voi nu înțeleg emoția, dansul sau strigătele. Oamenii nu se uită la o anumită persoană, ei strigă către Domnul. Asta este totul.

Aș vrea să menționez că acele femei cu păr lung de acolo erau printre cele mai curate pe care le-am văzut vreodată. Erau și oameni din junglă. Nu cred să fi văzut pe nimeni modern. Știți la ce mă refer, cu machiaj și alte lucruri. Desigur, eu nu sunt de acord cu toate învățăturile lor, dar sunt de acord cu aceasta. Ei arătau ca niște creștini. Domnul m-a călăuzit să vorbesc ieri sau alaltăieri după-amiază despre un subiect: “*Încă o dată Doamne!*” Biserica și unii dintre cei prezenți nu au știut că eu am fost călăuzit de Domnul să fac aceasta. Acel mic grup se îndepărta de ceva și Domnul m-a ajutat să-i atenționez. Deci a fost minunat. Știu că lucrurile se petrec; și dacă nu ai un ochi duhovnicesc, nu pricepi. Tu trebuie să vezi dinainte acele lucruri.

Atunci când am sosit, fratele Ungren pe care l-am auzit cântând a doua oară, cânta cântarea: “*Eu umblu și vorbesc cu Regele*”. Mă gândeam: “Cât de frumos este acest lucru! Dacă am putea să-L vedem pe acest Rege mergând și vorbind! Aceasta înseamnă o părtășie permanentă, nu doar în biserică, ci peste tot, să mergi și să vorbești cu Domnul.” Acolo am privit peretele. Pe el era un mic tablou pe care un

bărbat, George Todd, l-a pictat pentru mine. Nu știu de ce l-a pictat acel om. Probabil că nu s-a gândit.

Este un tablou cu pădurea din spatele unui munte, cu un mic pârlăuș care curge în jos, iar pe cealaltă parte stau căprioare și un pui de căprioară cu urechile ciulite în sus. Nu știu dacă domnul Todd este aici, eu nu-l cunosc, dar vreau să spun că Domnul mi-a vorbit în timp ce priveam acel tablou. Poate că el nu știa aceasta atunci când îl picta.

Mai țineți minte povestea mea despre căprioara și omul care urma s-o împuște? Ei bine, ea și puiul ei sunt acolo la apa vieții. Vedeți inspirația? Căprioara mamă și puiul ei erau acolo, și eu m-am gândit: “Da și eu am o mamă și un copil care mă așteaptă de cealaltă parte a copacilor veșnic verzi”. Îți mulțumesc, frate George Todd, dacă ești aici în dimineața aceasta.

Aș vrea să încep lecția de la școala duminicală, pentru că de obicei o prelungesc prea mult. Încă de ieri am un subiect care îmi stă pe inimă. Eu îmbătrânesc și nu știu cât timp voi mai fi aici. Dar există o mare problemă în Biserică, despre care fiecare bărbat are o altă părere, ca și despre mâncarea mărunții. Am predicat un Mesaj și cred că pot dovedi cu Scriptura că nu a fost vorba de mere. Vedeți, aceasta a cauzat multă confuzie.

Poate, înainte de a pleca, (noi trebuie să mergem pentru treizeci de zile în Arizona) și cu voia Domnului vom lua acest text din Scriptură. Dacă îl înregistrați, nu vindeți banda și nu o lăsați să iasă afară. Eu vreau să explic adevărul real despre: “*Căsătorie și divorț.*” Este o problemă, și acesta este ceasul de pe urmă când toate tainele lui Dumnezeu iau sfârșit. Ieri, când am urcat munții, Duhul Sfânt părea a-mi spune: “Înregistrează și pune-o deoparte.”

Nu știu de ce, dar în ceea ce privește adevărul despre “*Căsătorie și Divorț*” mulți spun: “Oamenii se pot căsători dacă pot jura că ei au trăit până atunci în adulter”; alții spun: “dacă se poartă rău unii cu alții și nu pot trăi împreună, este mai bine să trăiască pe pământ în pace, decât să trăiască un iad pe pământ.” Există atâtea probleme diferite. Unii îi căsătoresc pe oameni după moda veche, unii picură apă sfințită pe ei, îi întorc și spun că ei nu au fost căsătoriți niciodată. Îi binecuvântează și îi primesc înapoi în biserică. Există tot felul de confuzii, dar dacă există atâta confuzie, trebuie să existe și un adevăr

unde va!

Eu cred și o spun cu respect că Domnul mi-a dezvăluit adevărul. Dacă această bandă ar ajunge la celelalte biserici, fără acordul meu, ar rupe-o în bucăți. Aș prefera să le dau personal banda păstorilor și să-i las să o asculte, apoi ei pot prelua problema. Aș vrea totuși să o înregistrez pentru a arăta adevărul.

Aceste probleme au fost atinse; am vorbit despre cele șapte Epoci ale Bisericii și cele șapte Peciți. Acum ne vom ocupa cu timpul celor șapte trâmbițe și cele șapte urgii. Am putea să facem o adunare de două săptămâni și să așezăm aceste probleme împreună. Mi-ar place să fie înregistrate. Încerc să scriu o carte despre epocile Bisericii, din cele șapte benzi cu Epocile Bisericii, și încerc s-o scot cât se poate de ieftin astfel încât toți să o poată avea.

Apoi, dacă Domnul zăbovește, și eu abordez alte subiecte în timp, veți vedea că tot ceea ce am zis eu în Numele Domnului se va întâmpla exact așa cum a fost prezis. Cuvântul Domnului este infailibil și o parte din el se va întâmpla mai târziu. Am încredințarea că Domnul ne va îngădui să-i anunțăm pe oameni din timp, pentru că sunt mulți care ar vrea să asculte aceste lucruri și eu apreciez aceasta.

Dacă nimeni nu ar crede și nu ar asculta, la ce bun să stau aici și să vorbesc? Ar fi ca și cum aș arunca pâine pe apă. Dacă nimeni n-ar crede, ar fi ca și cum ai arunca mărgăritare la porci. Dar sunt milioane de oameni care cred aceasta și se țin legați de fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Am dori să intre cât mai mulți astfel de oameni atunci când ținem astfel de servicii spre slava lui Dumnezeu. El are un timp pentru orice lucru și voi nu trebuie să o luați înainte. Dacă secerați grâul și-l puneți în combină înainte de a fi copt, veți pierde cea mai mare parte din el. Atunci când este timpul de secerat, Dumnezeu va secera.

Chiar atunci când mă simțeam presat de acest lucru și am crezut că voi scăpa puțin de el, toată ziua și noaptea de ieri m-am gândit la acest subiect. Am adormit la ora doisprezece din noapte și având în vedere că dormisem doar trei ore în noaptea dinainte, totuși nu am reușit să dorm, pentru că ceva îmi spunea: ”Înregistrează *“Căsătorie și divorț!”*”

Cu voia Domnului, dacă acest lucru rămâne pe inima mea și dacă Domnul îmi arată mai mult despre aceasta, atunci o vom înregistra.

Dar vreau să rețineți, este numai pentru păstori. Voi veniți aici și ascultați, dar banda în sine nu va ajunge la alte comunități, pentru că unii sunt într-un fel, alții în altul și fiecare își formează propriile lui păreri. Eu aș vrea ca frații păstori să aibă această bandă în camerele lor de studiu și de la ei să pornească predica, deoarece ei sunt cei responsabili. Aș vrea ca ei să pună banda înaintea judecătorilor ca să audă și ei ce spune Domnul despre ”Căsătorie și divorț.” Este mai sfânt decât cred oamenii că este. Și acest subiect despre “Sămânța șarpelui.” Este același lucru, este vorba despre niște taine.

Voi vă amintiți că în zilele celui de al șaptelea înger, toate tainele lui Dumnezeu vor fi dezvăluite, este vorba de lucrurile necunoscute pe care Domnul le va descoperi. Începeți serviciul divin la 19:30, nu-i așa? Frate Neville, dacă ai un mesaj pentru această seară, predică-l. Nu-mi va lua decât o oră și patruzeci și cinci de minute și restul îl voi înregistra pe bandă. Mie îmi place să-l ascult pe fratele Neville. Îl iubesc pentru că el este fratele meu și cred că este un păstor și un predicator minunat. În mod deosebit îmi place un lucru la el. Atunci când spune ceva el o și trăiește. Acesta este lucrul principal. Voi în loc să predicați cuiva o predică, mai bine o trăiți: *“pentru că voi sunteți epistole vii, citite de toți oamenii.”*

Noi putem da paginile acestei Biblii, dar Dumnezeu este cel ce ne dă înțelesul acestei lecții duminicale. Să-L rugăm să o facă: Tată ceresc, noi privim viitorul prin credință. Eu privesc prin credință spre acel lucru care va veni asupra pământului și care va aduna poporul Tău împreună. Denominațiunile au devenit atât de înțepenite și indifferente încât îi dau afară pe oameni. Exact așa cum s-a ridicat în Egipt un faraon care nu la cunoscut pe Iosif, la fel a fost în Germania, Rusia, Italia. Oamenii au ridicat lideri ca: Hitler, Stalin și Mussolini, care îi urau pe evrei și aceștia trebuiau să se întoarcă în țara lor natală.

Dumnezeule, noi nu înțelegem căile Tale. Tu i-ai presat și în Germania, ei au rămas fără case, totul le-a fost luat. La fel în Italia și Rusia, ei nu aveau unde să meargă și au fost trimiși în țara lor de baștină, pentru ca să se împlinească Cuvântul. O, mână iubitoare a lui Dumnezeu! Uneori pare plin de cruzime felul în care suferă oamenii, dar este tot mâna blândă a lui Iehova, conducându-și copilașii. Îți mulțumim, Doamne!

Acum, mă rog, Doamne, pentru că văd cum denominațiunile îi presează pe credincioși, îi excomunică, îi amenință că sunt pierduți dacă nu sunt înscrși în registrul lor și li se spune că ei nu trebuie să aibă legătură cu cealaltă grupare. Este tot mâna lui Iehova, conducându-i spre Pomul Vieții. Eu mă rog, Doamne, ca fiecare să fie condus spre Pomul Vieții. Eu știu că așa va fi, deoarece Cuvântul Tău este infailibil. Fie ca noi să putem fi conduși la Pomul Vieții, ca să putem poseda viața veșnică și să putem vedea țara făgăduită care ne stă în față.

Binecuvântează-Ți Cuvântul din această dimineață, aceste câteva versete și notițe pe care le-am scris aici. Fie ca Duhul Sfânt să coboare acum în timp ce eu doresc ca limba, gândurile și mintea să fie tăiate împrejur și Biserica să-și dedice urechile și inima pentru înțelegerea Cuvântului Tău. Vorbește-ne prin Cuvântul Tău, deoarece Cuvântul Tău este adevărul. Noi Ți le cerem în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum deschideți-vă Bibliile la Exod 3:1-12 și ascultați cu atenție:

“Moise păștea turma socrului său Ietro, preotul Madianului. Odată a mânat turma până dincolo de pustie, și a ajuns la muntele Lui Dumnezeu, la Horeb. Îngerul Domnului i s-a arătat într-o flacăară de foc, care ieșea din mijlocul unui rug. Moise s-a uitat; și iată că rugul era tot un foc, și rugul nu se mistuia deloc. Moise a zis :”Am să mă întorc să văd ce este această vedenie minunată, și pentru ce nu se mistuie rugul.”

Domnul a văzut că el se întoarce să vadă și Dumnezeu la chemat din mijlocul rugului și a zis: ”Moise! Moise!” El a răspuns: ”Iată-mă!”

Și a adăugat: ”Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeu lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, și Dumnezeul lui Iacov.” Moise și-a ascuns fața, căci se temea să privească pe Dumnezeu. Domnul a zis: ”Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele pe care le scote din pricina asupritorilor lui; căci îi cunosc durerile. M-am pogorât ca să-l izbăvesc din mâna egiptenilor, și să-l scot din țara aceasta și să-l duc într-o țară bună și întinsă, într-o țară unde curge lapte și miere, și anume în locurile pe care le locuiesc Cananiții, Hetiții, Amoriții, Fereziții, Heviții și Iebusiții. Iată că strigătele Isareliților au ajuns până la Mine și am văzut chinul cu care îi chinuiesc egiptenii. Acum vino, Eu te voi trimite la Faraon.” Observați?

“M-am pogorât, dar te trimit pe tine”. Dumnezeu se duce în trupul unui om; ”Du-te.” Recitesc versetul zece:

“Acum vino, Eu te voi trimite la Faraon, și vei scoate din Egipt pe poporul Meu, pe copiii lui Isarel. Moise a zis lui Dumnezeu: ”Cine sunt eu, ca să mă duc la Faraon, și să scot din Egipt pe copiii lui Israel?”

Dumnezeu a zis: ”Eu voi fi negreșit cu tine, și iată care va fi pentru tine semnul că Eu te-am trimis; după ce vei scoate pe popor din Egipt, veți sluji lui Dumnezeu pe muntele acesta.”

Nu am observat-o mai dinainte, dar sub inspirația Duhului am înțeles-o în această dimineață: Dumnezeu Își trimite slujitorul în locul din care el fugise și îi dă ca semn un munte. Eu nu am remarcat-o până acum: ”Acesta va fi un semn veșnic pentru tine.” Observați?

În această dimineață vom vorbi despre: ”*Al treilea exod al poporului lui Dumnezeu*” sau ”*Chemarea afară a poporului lui Dumnezeu*”.

Au existat multe exoduri, dar eu vorbesc despre timpul în care Dumnezeu a chemat la o ieșire, o separare de locul în care erau în acel timp. Aici Dumnezeu se pregătește să-Și împlinească Cuvântul făgăduit lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. Ani, sute de ani trecuseră, și totuși Dumnezeu nu-Și uită niciodată făgăduința. La timpul hotărât, Dumnezeu Își îndeplinește făgăduința. Voi puteți fi siguri că ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Biblie, El o va îndeplini. Nu trebuie să gândiți altfel și să spuneți: ”Poate că prorocul a greșit” sau ”aceasta nu s-ar putea întâmpla astăzi.” Atunci exodul părea mai imposibil ca oricând, dar Dumnezeu l-a dus la îndeplinire, pentru că a făgăduit că o va face. Și priviți ce simplu o îndeplinește El: “M-am coborât, am auzit strigătul; Eu Îmi amintesc de făgăduința Mea și am venit s-o îndeplinesc și Eu te trimit pe tine. Prezența Mea infailibilă va fi cu tine pretutindeni. Nu-ți fie teamă! Eu vin să eliberez!” Sunt convins că o minte duhovnicească înțelege aceasta.

“Eu te voi trimite să chemi afară poporul Meu și Eu voi fi cu tine.” Acum noi putem avea pace și credința noastră are de ce să se agațe. Dumnezeu o face. El a făgăduit-o. Indiferent de împrejurări sau de ceea ce zice cineva, Dumnezeu o va face, pentru că El a făgăduit-o. El o face într-un mod atât de simplu încât trece pe lângă înțelegerea celor învățați care încearcă să afle: “Oare cum ar putea fi?” Eu nu vreau

să spun că un om cu o minte inteligentă și cu o bună educație nu poate înțelege. Aceasta este bine, minunat chiar, atât timp cât ne este folositor, dar nu este bine când încearcă să-L creadă pe Dumnezeu prin prisma educației pe care o are. Dar dacă se întoarce în simplitate și ascultă ceea ce spune Dumnezeu și o crede, atunci îi va fi folositoare și cultura pe care o are.

Observați, când un om încearcă să gândească despre un anumit lucru că este imposibil să se întâmple, atunci el se îndepărtează în mod constant de Dumnezeu. Asta se întâmplă atunci când încearcă să-și asculte propria rațiune. Vedeți? Dacă voi nu înțelegeți un anumit lucru din Biblie, spuneți doar : “Amin” și lăsați-o așa.

În loc să citim aceste versete, voi le puteți nota în această lecție duminicală. Poate că veți dori să vă uitați la ele, eu am atât de multe aici. Înainte de a descoperi ceea ce înseamnă “exod”, voi face o paralelă între exodul de atunci și exodul de acum. Unul dintre exoduri a fost natural, fiind o umbră celui duhovnicesc: “Exodul duhovnicesc.”

Este minunat să înțelegem Cuvântul Lui Dumnezeu! Cum poate cineva să spună că nu este inspirat? Primul exod a avut loc acum 3400 de ani. Ceea ce a făgăduit El că va face și felul cum a făcut-o a rămas scris ca pildă pentru noi. El lasă să fie o preumbrire ca mărturie pentru fiecare lucru real, cum este negativul pentru pozitiv (la acest subiect voi ajunge deseară, cu voia Domnului, cu o paralelă între lună și soare).

Întâi trebuie să recapitulăm Genesa, pentru a vedea de ce au ajuns evreii în Egipt și de ce trebuia să iasă poporul lui Dumnezeu din acea țară. De fapt, Dumnezeu făgăduise de la început lui Avraam, Isaac și lui Iacov țara Canaanului. Dumnezeu le-a dat acea țară și le-a spus: “Asta este!”

Atunci de ce nu era poporul lui Dumnezeu în locul pe care li-l rânduiseră Dumnezeu? Aceasta este o întrebare și pentru astăzi. Dumnezeu ne-a dat Rusaliile. El ne-a dat Cartea Faptelor. El ne-a dat Duhul Sfânt ca să ne conducă și să ne călăuzească. El ne-a dat o țară; de ce suntem noi în afara ei? Ei bine, de ce este Biserica în afara ei? De ce nu trăiește astăzi marea biserică creștină la fel ca în Cartea Faptelor, aducând aceleași roade? Există un motiv pentru aceasta.

Noi cu toții știm că ne aflăm într-o situație dezastruoasă. Cea mai nenorocită situație în care s-a găsit vreodată creștinătatea este

astăzi. Noi suntem aproape de o judecată aspră pregătită pentru Biserică. Și înainte ca această judecată să aibă loc, Dumnezeu ne cheamă afară, așa cum a făcut-o și atunci.

Păcatele amoriților ajunseseră la culme. El ne cheamă la exodul duhovnicesc. Să mergem înapoi și să descoperim care a fost modelul aceluia prim exod. Ei au coborât în Egipt din cauza invidiei față de fratele lor. Acesta este motivul pentru care Israelul a fost în Egipt în tot acel timp, în afara țării făgăduite. Rețineți, făgăduințele lui Dumnezeu erau valabile doar atât timp cât ei rămâneau în țara făgăduită.

Înțelegeți voi ce am spus în rugăciunea de acum câteva momente? Înțelegeți de ce Dumnezeu a trebuit să împietrească inima faraonului? Pentru a putea fi binecuvântați, ei trebuiau să se întoarcă în țara făgăduită, și pentru aceasta trebuia să apară un Mesia pentru ei.

Cum a trebuit Dumnezeu să-i împietrească inima lui Hitler împotriva evreilor, când el însuși era pe jumătate evreu? Cum a făcut-o El cu Stalin și Mussolini, la fel? Vedeți? Poporul nu a primit vreo inspirație, dar Dumnezeu le-a luat lucrurile din care își câștigau existența, a schimbat legile țării în care se aflau, astfel încât să-și aducă făgăduințele la împlinire. Deci, El a trebuit să împietrească inimile acestor dictatori pentru ca ei să-i forțeze pe evrei să se întoarcă în țara făgăduită. Trebuia să fie așa. Noi aflăm mai departe despre Iosif și voi știți că povestea lui se află în Genesa și o puteți citi acasă. Eu am întârziat puțin la această școală duminicală și încerc să mă grăbesc. Iosif a fost penultimul dintre frații săi. O minte duhovnicească va înțelege aceasta. El nu a fost ultimul. Priviți, Iosif și Beniamin erau frați de sânge, ei doi aveau aceeași părinți.

Beniamin nu a primit recunoașterea până ce nu l-a întâlnit pe Iosif. Lui i-a fost dată o porție dublă din tot ceea ce le dădea Iosif, care a fost luat dintre frații săi pentru că era duhovnicesc. El a fost un om mare, deși era cel mai smerit, cel mai puțin important și ei îl urau fără motiv. Ei nu ar fi trebuit să-l urască, ci ar fi trebuit să-l respecte. De ce l-au urât ei? Pentru că era un frate? Nu. Îl urau pentru că Dumnezeu se ocupa de el mai mult decât de ceilalți.

Dumnezeu i-a dat descoperiri duhovnicești. Iosif putea să interpreteze perfect visele, putea prevesti lucrurile care urmau să se întâmple, fără vreo greșeală. El le-a povestit fraților lui despre snopii

care se plecau înaintea snopului său, iar ei s-au supărat pe el spunându-i: “Tu, sfântule.” Cu alte cuvinte: “Noi va trebui să ne plecăm înaintea ta cândva?”

Dar chiar așa s-a și întâmplat. Oare cum s-au putut pleca uriașii aceia în fața unui om neânsemnat? Ei au făcut-o, cerând milă și îndurare. El nu devenise încă puternic, era doar un copil. Apoi, noi aflăm că Iosif a fost luat dintre frații săi (denominațiunile) și a fost separat pe vremea când frații lui erau încă în țară. După aceea s-a întâmplat un lucru mare. Noi ne dăm seama că atât timp cât Israelul a rămas în locul de baștină (lucru care era bun), totul era în regulă, dar ei au îndepărtat Duhul Sfânt.

Fundamentaștii de astăzi, cunosc intelectual care este poziția lor, dar nu au Duhul Sfânt. Ei l-au respins pe Iosif și nu au vrut să aibă de a face cu el, sau cu cei sfințiți. Este cazul: “Noi nu vrem cu nimic să avem de-a face cu aceasta”. Ei l-au excomunicat și l-au vândut lumii.

Făcând aceasta, ei nu au mai avut părtașie și apoi au fost luați din locul lor și duși mai târziu în Egipt. Povestea acestor frați invidioși oferă o comparație duhovnicească cu ceea ce se întâmplă astăzi. Suntem conștienți că este vorba de invidie pură, nu pură, ci veche, murdară, o invidie spurcată. Vedeți? Nu este puritate în invidie, există doar invidie murdară.

Când văd ei legitimându-se Biblia și natura Dumnezeuului care a scris Biblia și o refuză fără nici un motiv, atunci nu este decât invidie murdară. Îl văd pe Dumnezeu vindecându-i pe bolnavi, înviind morții, același Dumnezeu care a trăit în zilele apostolilor, aceiași Evanghelie care a fost scrisă pentru această călătorie duhovnicească, și totuși o refuză. Este același Dumnezeu care face aceleași lucruri și ei răspund cu invidie - excomunicarea - și: “Noi nu-i vrem printre ai noștri”. Vedeți cum îi vânează?

Frații au crezut că nu vor avea niciodată nevoie de un astfel de om și pot să se debaraseze de el. Același lucru s-a întâmplat și astăzi. Ei cred că dacă bisericile lor au devenit intelectuale și au cei mai bine îmbrăcați membri, cea mai mare organizație, cei mai inteligenți predicatori, nu mai au nevoie de Duhul Sfânt ca mai înainte.

O, ei sunt plini de ei înșiși. Faptele vorbesc mai tare decât cuvintele. Ei cred că seminariile sunt creierele lor și că prin discuțiile

lor intelectuale ar putea rându-i mai bine bisericile lor decât ar putea-o face Duhul Sfânt. Deci, ei nu mai au nevoie de El: “este ceva de care nu mai avem nevoie astăzi.”

Ei zic: “Zilele acelea au trecut, nu mai avem nevoie de Duhul Sfânt să vindece bolnavii, avem medici. Nu mai avem nevoie de Duhul Sfânt să ne vorbească în limbi, suntem cu toții oameni înțelepți.” Când spuneți aceasta vă îndepărtați de linia vieții.

Isus le-a spus fariseilor din timpul acela: “N-ați citit voi că piatra care a fost lepădată de zidari este Piatra din capul unghiului, pe care se sprijină toată zidirea?” Înțelegeți ce vreau să spun? Sunt sigur că ați prins-o. Același motiv există și acum. Ei cred că nu vor avea nevoie de El astăzi: “Noi nu avem nevoie de vorbitori în limbi, avem traducători. Noi nu avem nevoie de prorocii Vechiului Testament ca să ne pună în ordine cu Duhul Sfânt, noi o înțelegem.”

Ei au adoptat un sistem religios omenesc în locul Duhului Sfânt. Ca atare, când li se spune că există oameni aleși ale căror nume sunt scrise în Cartea Vieții Mielului, ei nu o pot accepta. Ei nu sunt duhovnicești, deci nu o pot primi și nici suferi. Nu contează că părinții lor au făcut parte dintr-o organizație sau biserică. Când o biserică face ceva, ei nu o vor spune (deosebi), dar faptele lor o dovedesc. Aici este Cuvântul și Duhul Sfânt care dovedește că îi poate aduna, că El vorbește în limbi, vindecă bolnavii, învie morții, scoate draci. Deci, depinde de poziția inimii unei persoane.

Doamna Arganbright era adâncită în gânduri ieri, când tundeia iarba. Am trecut pe lângă ea, fără ca ea să știe și am urmărind-o cu privirea. Urmăriți Duhul Sfânt și lucrarea Lui măreață. Biserica crede că nu mai are nevoie de Duhul Sfânt și bisericile o și spun. Un om poate să vă vorbească atât de intelectual, încât voi să o credeți. Să ne oprim aici un minut.

Nu a spus Isus că situația va fi de așa natură încât vor fi înșelați și cei aleși dacă ar fi cu puțință? Discuțiile intelectuale vor fi atât de rafinate încât vor înșela poporul. Este Evanghelia, dar un om poate răsuci Cuvântul în așa fel încât să convingă orice om care se încrede doar în intelect să condamne Duhul Sfânt și să-l abată din cale. Noi vedem aceasta.

Același lucru s-a întâmplat și cu Iosif, ei au scăpat de el în Egipt.

O, cum aş putea vorbi ore în şir despre aceasta! Am putea sta aici trei ani să vorbim despre acest subiect, zi şi noapte, descoperind miezul lucrurilor arătate de Duhului Sfânt. O minte duhovnicească poate să privească în Egipt la prigoana crescândă, îl vede pe Iosif luat, astfel ca prigoana să crească şi apoi să-L vadă pe Dumnezeu ca roata dintre roţi şi totul mişcându-se desăvârşit, vedeţi? Potifar l-a respins pe Iosif. Din cauza acelei minciuni Iosif ar fi putut sta în închisoare până când i-ar fi crescut barbă, departe de fraţii săi. Dar, deodată, Dumnezeu a intervenit!

Vedem cum se mişcă aceasă roată dintre roţi, mare plan al lui Dumnezeu îndreptând totul către exodul din acest timp, când El Îşi cheamă înapoi poporul în ţara făgăduită, înapoi în locul şi poziţia în care îi poate binecuvânta şi-L poate aduce în mijlocul lor pe Cel făgăduit. Ei trebuie să fie în ţara lor. Reţineţi, ei trebuiau să iasă din ţara unde trăiau şi să intre în ţara făgăduită înainte de venirea lui Mesia cel făgăduit. Şi Biserica trebuie să facă acelaşi lucru: să iasă din mijlocul celor ce resping Cuvântul şi să intre pe tărâmul făgăduinţei lui Dumnezeu, înainte ca Mesia să se manifeste printrei ei. Înţelegeţi?

Viaţa lui Mesia trebuie să se manifeste, pregătind Biserica să devină Mireasă. O femeie care se căsătoreşte cu un bărbat şi se contrazic reciproc înseamnă probleme permanente. Dar atunci când un bărbat şi o femeie (iubita şi aleasa lui) sunt într-o desăvârşită armonie, o inimă şi un suflet, atunci ei sunt un trup. Biserica va fi într-o aşa armonie desăvârşită cu Dumnezeu, încât Mirele să se manifeste în Mireasă, când ei vor fi una. O, ce lecţie măreaţă!

Reţineţi acest tip, pentru că am putea vorbi ore întregi despre el. Remarcaţi ce se întâmplă. De ce am aşteptat noi atâţia ani? Biblia vorbeşte despre Biserica, care fuge în pustie unde este hrănită pentru trei vremi şi o jumătate de vreme. De ce au avut loc toate acestea? Vedeţi, pentru că tot Dumnezeu este roata dintre roţi. De ce nu a făcut Dumnezeu aceste lucruri mai demult, atunci când bărbaţi şi femei aşteptau cu creioanele în mâini şi încercau să grăbească timpul, la fel ca judecătorul Rutheford, ca şi mama Shipton şi alţii, şi că Isus trebuia să vină în 1914. Acele timpuri. Ei au urmat o închipuire a lor din Scriptură şi au distrus totul.

De fapt, lucrurile sunt tainice. Cum ar putea să mărturisească

Scriptura împotriva ei însăși, când Isus a spus: ”Nici un om nu cunoaște ziua sau ceasul”? Vedeți, ei se leagă de un verset din Scriptură și rămân la acela. Voi trebuie să luați întreagă Scriptură. Dacă Dumnezeu este în acel lucru, atunci El îl va susține și-l va manifesta ca fiind adevărul. La fel este și cu vindecarea divină. Dacă nu ar fi adevărată, Dumnezeu nu ar avea nimic de a face cu aceasta. Dar dacă El o susține și o manifestă ca Adevăr, atunci este Adevărul.

Așa cum a spus Dumnezeu: “Dacă este printre voi un prooroc sau un om duhovnicesc, Eu îi voi vorbi. Și dacă ceea ce spune se întâmplă, atunci ascultați-l”. Așa este. Dar dacă proorocia este falsă, atunci Dumnezeu nu poate fi în ea. El este infinit, infailibil, atotputernic și El nu poate greși. Deci, dacă omul vorbește propriile cuvinte, proorocia va fi falsă, dar dacă vorbește Cuvântul lui Dumnezeu, nu poate da greș, deoarece Dumnezeu însuși vorbește. Atunci inspirația vine de la Dumnezeu și este corectă. În felul acesta i-a spus Dumnezeu să o pronunțe.

În Vechiul Testament, El a spus: ”Dacă ei nu vorbesc conform Legii și proorociilor, este pentru că nu au lumină în ei.” Așa este! Ei trebuie să vorbească conform legii și proorociilor. Iar proorocii și toți ceilalți trebuie să fie în concordanță cu Cuvântul. Dacă nu este așa, atunci este greșit.

Noi știm despre marile treziri ale metodiștilor, luteranilor, baptiștilor și penticostalilor, toți au avut mari treziri, dar marele exod n-a sosit încă. De ce?

Dumnezeu i-a spus lui Avraam că-l va face să treacă prin țara făgăduită, dar nelegiuirea amoriților nu era ajunsă încă la culme. Astăzi Dumnezeu a așteptat răbdător și mulți oameni spun: ”Aceasta este ziua, acesta este timpul”. Ei nu înțeleg că neleguirile amoriților nu au ajuns încă la culme.

Ei au stat patru sute de ani în Egipt și au fost scoși afară. De fapt, a fost vorba de patru sute patruzeci de ani, din cauză că l-au respins pe prooroc. Au trebuit să mai îndure patruzeci de ani înainte ca Dumnezeu să-i scoată de acolo. Moise a stat în pustie patruzeci de ani înainte ca să se întoarcă și să-i elibereze. Patruzeci de ani peste timpul prezis și asta pentru că respins mesajul. Patruzeci de ani pentru noi înseamnă un minut și jumătate la Dumnezeu. Aceasta este diferența, o

mie de ani sunt ca o zi.

Noi suntem în întârziere. De ce? Dumnezeu e îndelung răbdător, El așteaptă și veghează. El a permis ca luteranii să se ridice într-o trezire, apoi să se organizeze. El a îngăduit ca metodiștii să se ridice într-o trezire și să se organizeze. El a îngăduit ca John Smith al bisericii baptiste să se ridice într-o mare trezire, până s-au organizat. El a îngăduit să se ridice penticostalii cu restituirea darurilor și apoi să se organizeze. El așteaptă până ce nelegiuirea ajunge la culme. Apoi Dumnezeu se satură de așteptat.

După aceea urmează exodul și noi vedem poporul uitându-se înapoi în timp și văzând că întreaga lucrare este blestemată. Ei iau aurul și se îmbracă din nou cu mantaua babiloniană. Acest lucru aduce blestemul în mijlocul poporului, când omul încearcă să se impună cu propriile sale păreri despre anumite lucruri. Noi trebuie să stăm alipiți de Cuvânt. Poruncile lui Dumnezeu au fost să nu se atingă de nimic din acel oraș blestemat. Nu atingeți! Lăsați-le!

Acan a crezut că poate lua acea placă de aur și mantaua babiloniană și să trăiască decent ca restul lumii, cu familia lui din tabără. Aceste lucruri sunt blestemate încă de la conciliul de la Niceea, dar Dumnezeu îngăduie ca nelegiuirea să crească până ce timpul amoriților se va încheia.

Cine are “înțelegere” duhovnicească va pricepe că nelegiuirea acestei națiuni a ajuns la culme. Ea s-a tot organizat și reorganizat și acum este într-o confederație alături de altele. Nelegiuirea a ajuns la culme.

Este timpul pentru exod. Este timpul pentru chemarea afară în țara făgăduinței. Nu orice țară, ci ACASĂ. Nelegiuirea acestei națiuni a ajuns la culme (voi mai atinge acest subiect și diseară cu voia Domnului). Ea este murdară! Voi spuneți:

”- Frate Branham, națiunea în care locuiști?

”- Da, desigur”. Voi spuneți: ”Ca cetățean al S.U.A, tu nu ar trebui să spui asta”. Ilie nu ar fi trebuit să aducă blestemul asupra Israelului, el fiind un israelit atunci. Restul proorocilor n-ar fi trebuit să blesteme aceea națiune, printre care erau și ei israeliți. Ei n-au dat glas propriilor gânduri, ci Cuvântului lui Dumnezeu. Depinde de unde vă luați inspirația și cum vine ea. Dacă este contrară Cuvântului, atunci uitați-o.

Ce spune Biblia în Apocalipsa 13? (Acolo apare această națiune. Acestei națiuni îi este dat numărul 13, este națiunea unei femei. Este vorba despre o femeie în Biblie. O femeie se află și pe monedele noastre. Este națiunea unei femei.)

În Biblia este arătat unde începe stricăciunea femeilor și unde se sfârșește. Stricăciunea a început în Eden prin tăgăduirea Cuvântului lui Dumnezeu. Aici s-a clocit totul, până la femeile predatoare și toate celelalte lucruri. Murdăria lumii vine de la Hollywood, din cea mai decăzută națiune din lume. Are mai multe divorțuri decât restul lumii la un loc.

De ce? Veți afla în una din aceste zile, cu voia Domnului. Voi veți vedea acest lucru blestemat. Voi puteți vedea orbirea pe care Satan a pus-o peste ochii oamenilor în legătură cu divorțul. Ne aflăm într-un timp îngrozitor. Sfârșitul este aproape, acum o cred. Ei sunt stricați până la măduvă.

Această națiune apare în Apocalipsa 13. Numărul 13. Rețineți, ea s-a ridicat ca un miel (libertate religioasă). Dar apoi a primit putere de la fiară, să facă o icoană asemănătoare ei. Ea vorbea cu autoritate și a făcut aceleași lucruri stricate pe care le făcuse fiara înaintea ei. Spuneți-mi dacă acest lucru n-a fost proorocit pentru această națiune!!

Starea amoriță a ajuns la culme, deoarece ei deja lucrează să facă icoana fiarei. Și scopul noului papă este de a-i uni pe frați. Pentru ochiul firesc, este exact ce ar fi trebuit. Dar în ochii lui Dumnezeu, este contrar Duhului Sfânt! Noi nu putem lua parte la așa ceva. Dar fiecare biserică va fi prinsă în această confederație.

Ieșiți de acolo cât puteți de repede! Altfel veți primi semnul fiarei fără să știți! Ieșiți de acolo! Sper ca mințile duhovnicești să înțeleagă aceasta, dar mă întreb ce se întâmplă în lume. Nu poți vizita toate națiunile, dar li se pot trimite casete. Dumnezeu va face în așa fel încât să ajungă la ce sunt sămânța Lui. Așa este. De îndată ce Lumina ajunge la ea, sămânța prinde Viață! La fel ca femei de la fântână, care a spus: "*Asta este!*" Ea a înțeles. Ieșiți de acolo, este un lucru blestemat. Spuneți-mi când s-a ridicat vreodată vreo organizație care a căzut? Vedeți, aceste lucruri sunt greșite.

Nelegiuirea amoriților nu era ajunsă încă la culme, deci ei au trebuit să mai întârzie și să aștepte exodul. Dar când paharul nelegiuirii

amoriților s-a umplut, a urmat un exod *firesc*, care i-a dus pe oameni într-un pământ, *firesc*, acolo unde locuiau amoriții *firești* și care numeau acel loc ca fiind țara lor.

Nelegiuirea denominațiunilor amorite constă în faptul că s-au numit biserică până când nelegiuirea lor a ajuns la culme. Va veni momentul unui exod, când Dumnezeu va face deosebirea, când Biserica însăși, Mireasa lui Isus Hristos, va fi scoasă pentru a fi dusă în țara făgăduită: "*În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri*" - în acel loc. Voi nu trebuie să mergeți acolo și să luptați fizic, așa cum au făcut evreii, locul este deja pregătit. Dacă acest cort pămîntesc va fi nimicit, ne așteaptă un altul acolo, sus; "*Acolo unde sunt Eu să fiți și voi.*" Marele exod se apropie.

Priviți ce pregătiri a făcut Dumnezeu pentru acel exod; studiați, apoi comparați cu ceea ce se întâmplă astăzi. Înainte de a avea loc exodul, a venit la conducere un faraon care nu-l cunoscuse pe Iosif. Ce reprezintă Iosif? Partea duhovnicească a acestui exod duhovnicesc ce are loc acum. Noi trebuie să fim liberi.

Femeia a fost hrănită o vreme, două vremi și o jumătate de vreme. În cele din urmă un faraon, un dictator care nu respecta libertatea religiei a venit la putere. Eu fac legătura între aceste lucruri. Nu lăsați să vă scape. A sosit un timp când a apărut un astfel de faraon. Mai întâi a trebuit să se întâmple acest lucru. Și organizațiile au dus-o bine, ca o creangă altoită pe vița originală a creștinismului, dar purtând propriile lor roade: femei pe jumătate dezbrăcate, bărbați intelectuali care neagă puterea Duhului. Dar au trăit sub numele de "biserica creștină". Este o vie altoită, dar Mirele vine s-o curețe, așa cum a făgăduit. Și toți cei care nu dau roade bune sunt tăiați, aruncați în foc să ardă. Este un lucru îngrozitor, dar așa este de multe ori Adevărul. Vă spune despre felul cum Dumnezeu Își trece copiii prin ape adânci și nisipuri mișcătoare. El o face în acest mod. Rețineți, oala trebuie spartă în bucăți mici pentru a fi remodelată. Distrugerea ei pare un lucru rău, dar trebuie făcut pentru a se reface oala sau vaza sau orice veți face.

A venit la putere un faraon care nu-l cunoștea pe Iosif și acesta a fost începutul începutului. Acesta a fost începutul exodului. Când a început să se contureze o putere politică, Dumnezeu S-a pregătit. Nelegiuirea amoriților ajunsese la culme. Timpul pe care i-l promisese

lui Avraam se împlinise și timpul izbăvirii sosise. Dumnezeu i-a permis unui faraon care nu-l cunoștea pe Iosif să ajungă la putere și astfel s-a născut Ramses. După Seti a urmat Ramses, care nu a cunoscut binecuvântările venite prin Iosif. El nu cunoștea latura duhovnicească, el a fost doar un geniu militar, astfel încât a putut cuceri Etiopia și restul țărilor. Tot ce știa el era puterea militară.

Dacă un om ar fi duhovnicesc, el ar înțelege ce se petrece acum. Noi ridicăm la putere un faraon care nu a auzit despre libertatea religioasă. Când președintele nostru a preluat funcția, el nu a jurat că crede în libertatea religioasă. Ce spuneți despre discuția de ieri, când a fost vorba de segregatia rasială din sud? Când guvernatorul Alabamei - aș vrea să vorbesc cu acel preot, Martin Luther King! Cum poate omul acesta să fie un lider și să-și conducă poporul într-o capcană a morții? Dacă acei oameni ar fi sclavi, eu aș merge acolo și m-aș lupta pentru acei oameni. Dar ei nu sunt sclavi, sunt cetățeni ai acestei națiuni. În problema mersului la școală, dacă acei oameni au o inimă neînduplecată și nu cunosc aceste lucruri, nu îi puteți îndupleca cu lucruri duhovnicești, deoarece pe ei îi interesează doar puterea politică. Ei trebuie să accepte să se nască din nou și apoi li se vor descoperi lucrurile.

Dacă aș putea vorbi cu acest om care-i conduce pe acei oameni scumpi în numele religiei într-o capcană a morții, unde vor fi omorâți mii și mii dintre ei, pentru că iau doar partea naturală a lucrurilor! Eram în Louisiana când a avut loc acea mare revoltă și acolo era un slujitor de culoare, un frate bătrân și scump care întreba poliția:

“- Aș putea să le vorbesc? Ei sunt poporul meu”. Acel slujitor în vârstă stătea acolo și spunea:

“- Eu vreau să mărturisesc în această dimineață că niciodată nu mi-a fost rușine de culoarea mea. Creatorul meu m-a făcut ceea ce sunt”. El vrea să rămâneți așa. El vrea ca fiecare să rămână așa cum a fost creat. El face flori albe, albastre, de toate culorile. Nu le încrucișați! Voi mergeți împotriva naturii. El a spus:

“- Nu m-am rușinat de culoarea mea până în această dimineață. Când văd că poporul meu se ridică și face lucrurile acestea, eu mă rușinez de ei.” M-am gândit: ”Dumnezeu să-l binecuvinteze pe acest bărbat”. El a continuat:

“- Voi veți cauza numai probleme. Priviți școlile de aici! Dacă nu am avea școli, ar fi altceva; dar cine are cele mai bune școli din Louisiana? Să luăm, de exemplu, orașul nostru, Shreveport. Există o școală pentru albi, școala cea veche. Ei ne-au construit nouă una nouă. Ei nu au nici o jucărie pentru copii, noi avem o mulțime. Și în plus ei ne-au construit o piscină de marmură pentru copiii noștri; și noi avem cei mai buni profesori care pot exista. De ce vreți să mergeți acolo, când noi avem o școală mai bună aici? Ce se întâmplă cu voi?”

Oamenii au răspuns: ”A...a...a...ah”, și li s-au stins vocile. Vedeți, o inspirație falsă. Acei oameni erau sclavi. Ei sunt frații și surorile mele. Dacă ar fi fost încă sclavi, eu aș fi spus: ”Să ne alăturăm lor și să ieșim pe stradă pentru a protesta împotriva sclaviei”. Dar ei nu sunt sclavi. Sunt cetățeni cu drepturi egale celorlalți. Este doar o inspirație provenită din iad care duce la moartea a milioane dintre ei. Ei vor porni precis o revoluție. Acest lucru nu este corect.

Bărbații și femeile au drepturile lor. Frații noștri de culoare, și japonezii noștri, galbenii și albi și negrii, nu contează culoarea la Dumnezeu. Dacă aș fi un bărbat galben, aș vrea să rămân japonez sau chinez. Dacă aș fi negru, aș vrea să rămân așa pentru că Dumnezeu m-a creat astfel. Sincer, există multe calități ale negrilor pe care rasa albă nu le are. Ei nu trebuie să se îngrijoreze, ei sunt mai duhovnicești. Există mii de calități ale lor, pe care albi nu le au. Dumnezeu i-a făcut astfel. Cine ar putea întrece un cor al negrilor? Unde s-ar mai putea găsi astfel de voci?

Am văzut negri care veneau din țările lor de baștină, care nu puteau deosebi mâna dreaptă de cea stângă. Erau din vreo treizeci - patruzeci de triburi diferite. Ei au cântat atât de bine, încât maeștri în domeniu au spus: “Noi nu putem atinge nivelul acela de perfecțiune”. Ei se dirijează coruri ani de zile pentru a cuprinde toate octavele (înalte și joase), pentru a fi perfect, cântă în limbi diferite și oamenii spun: “Ascultați aceasta”. Ei au acest dar.

Dar toate aceste lucruri trebuie să se întâmple și toate se întâmplă din cauza unui politician pe care voi l-ați ales. Ieri, când guvernatorul stătea acolo, ales în funcție de către oamenii aceia conform constituției, (problema segregăției ține de autonomia fiecărui stat), lui nu-i păsa, dar citea constituția și zicea:

“- Acum școala susține segregatia”. Ei au acolo o școală unde doar doi copii de culoare au vrut să intre, deoarece negrii au propriul lor colegiu, dar el stătea și vorbea. El citea constituția. Acest om nu-l cunoștea pe Iosif (libertatea), cerșind pentru voturile oamenilor de culoare, neștiind că partidul republican a eliberat negrii. El le-a vândut dreptul de întâi născut, conducându-i într-o capcană a morții. Aceasta demonstrează că orice sistem conceput de oameni este destinat căderii. Aceasta așa este.

Domnul Kennedy a naționalizat acea ”gardă” și i-a trimis pe acei oameni împotriva părinților lor, sub acoperirea constituția pe care ei au încălcat-o. Fratele de culoare a adăugat:

“- Noi nu vom lupta, nu, domnule. Eu sper ca națiunea să afle că noi nu mai suntem o democrație, ci trăim într-o dictatură militară. Voi știți vechea zicală: “Odată ce ajungi un democrat sudist, ești pentru totdeauna un democrat sudist”. Eu nu înțeleg. Un om se poate trezi din ceva. Lăsați-i în pace pe acei oameni scumpi, nu-i omorâți cum a făcut omul acela care l-a omorât pe acel frate împușcându-l în spate, iar soția și copiii lui erau în casă. Nu-mi pasă cine este el, acest lucru este meschin. Da, domnule.

Aș vrea să judec în acest caz. Acel om a fost împușcat în timp ce venea la soția și la copiii lui, el era un cetățean și avea dreptul să apere ceea ce credea el că este corect, el fiind un om bun. Apoi a apărut în revista ”Life” o fotografie a unui băiat micuț, plângând pentru tatăl lui pe care un ticălos l-a împușcat în spate într-o ambuscadă. Aceasta se întâmplă când Îl respingeți pe Hristos. Așa este ! În această stare a ajuns națiunea ascultând de politică. Este o rușine, dar noi am dorit acest lucru și am dovedit-o la aceste alegeri. Fiul meu cel mic mi-a zis într-o dimineată aceasta:

“- Tată, primii oameni care au sosit în America, au aparținut unei anumite biserici denominaționale? Ei aveau haine negre.” Am răspuns:

“- Nu, dragul meu, ei au venit aici pentru libertate religioasă, au venit aici pentru a scăpa de lucruri ca acelea”. Vedeți unde am ajuns acum? Aceasta arată că aceste Împărății trebuie să cadă. Eu mă rog ca fratele Martin Luther King să se trezească. El își iubește poporul, nu este nici o îndoială. Dar dacă ar vedea de unde îi vine inspirația...

La ce bun dacă tu mergi la o școală și un milion de oameni zac morți? Nu ar fi indiferent unde mergi la școală? Dacă ar fi vorba de

foame, de sclavie, omul ar fi un martir să-și dedice viața unei astfel de cauze nobile. Nu văd sensul dacă este vorba doar de mersul la o anumită școală.

Nu cred că Duhul Sfânt este de acord cu el în această problemă. Oamenii sunt antrenați în această problemă. Așa cum Hitler în Germania i-a condus pe nemți într-o capcană a morții, tot așa va fi și aici. Vor fi așezate cadavre unul peste altul. Rețineți, eu sunt înregistrat. Veți vedea aceasta probabil după ce eu nu voi mai fi. Exact așa se va întâmpla. Acei oameni scumpi vor zace ca muștele. Va începe o revoluție și cei albi și cei de culoare vor lupta și vor muri. Și care va fi rezultatul? Un munte de morți.

Apoi s-a ridicat la putere un faraon care nu-l cunoștea pe Iosif. Același lucru se întâmplă astăzi. Un om a depus jurământul la Casa Albă, dar nu a depus jurământul cu privire la libertatea religioasă. Ce spune acest nou papă? El are patru obiective. Unul ar fi să-i unească pe catolici și pe protestanți. Pentru orice persoană intelectuală, acesta pare un lucru foarte logic. Conform Bibliei, acesta este un lucru greșit, și Biblia prezice că aceasta se va întâmpla. Să mergem puțin mai departe.

În acel moment, în Egipt creștea puterea lui Ramses. Antihristul crește prin puterea politică. El a ajuns deja la Casa Albă. În lumea religioasă toți oamenii sunt entuziasmați de el încât îl vor crede. Chiar și conducătorii denominațiilor! Practic, toate bisericile din această națiune fac parte din confederația bisericilor. Crește puterea lui Ramses și ei se unesc și o vor avea. Și ce devine? Devine o putere, o fiară ca și prima. Apoi urmează o persecuție peste toți cei care nu se vor uni, un boicot. Atunci va fi prea târziu pentru cine are deja semnul fiarei. Nu spuneți: "O voi face atunci." Mai bine o faceți acum. Puterea lui Ramses crește. Rețineți, în timp ce puterea lui Ramses creștea în Egipt, Dumnezeu îl avea pe Moise în pustie și puterea lui creștea de asemenea. Ramses avea un sistem politic, Dumnezeu avea un sistem duhovnicesc cu un prooroc gata să vină și să vorbească poporului.

Ambele sisteme se dezvoltă acum. Se va ajunge la o confruntare între aceste sisteme. Nu este departe timpul. Așa cum spune Scriptura că naturalul preumbrește supranaturalul. Voi nu puteți să vă eschivați de la aceasta. Aveți Adevărul chiar sub ochii voștri.

Priviți Biserica acum, chemată afară cum primește putere. Duhul

Sfânt se coboară, descoperă tainele Lui Dumnezeu și aduce Biserica în rânduială dumnezeiască. Biserica formală se află deja la Casa Albă, dar Biserica Mîreasă se adună împreună, nu într-o denominațiune, ci iese din robia păcatului, departe de Amoriți; ei sunt un popor liber.

Dumnezeu l-a avut pe Moise, viitorul său prooroc. Deci el proorocise deja și aceasta se dovedise adevărat. Totuși el a stat la școala pustiei, ascuns de restul lumii, dar acolo în sălbăticie a fost școlit, a fost educat de Dumnezeu. Dușmanul va propune întotdeauna sistemul lui, iar necredința îl va accepta, deoarece dușmanul vorbește intelectului. Rețineți, sunt doar doi, există doar două puteri. Una este puterea duhovnicească a Duhului Sfânt, cealaltă este diavolul care lucrează prin putere intelectuală. Așa a intrat în Grădina Edenului, prin putere intelectuală și a făcut-o pe Eva să creadă o concepție intelectuală împotriva Cuvântului. Este cât se poate de simplu, și copiii ar putea s-o înțeleagă! Așa au început toate. Puterea intelectuală a ajuns și în Egipt.

O putere intelectuală lucra prin Ramses, dându-i putere și ridicându-l ca și conducător care nu știa despre libertatea religioasă pe care o dăduse Iosif, pe care Biserica a avut-o la început. Acum noi vedem aceeași putere intelectuală lucrând în biserici și ridicând un conducător eclesiastic căruia nu-i pasă de ceea ce zice Biblia, ci doar de ceea ce zice biserica.

Protestanții au intrat în acest lucru, chiar și grupările mici au zis: “Desigur, eu știu că este scris, dar îți spun: acele zile au trecut ”. Este o formă de evlavie, dar neagă puterea. Toate versetele din Biblie o arată. Acum vedeți de ce am vrut eu să înregistrez această predică și să o trimitem oamenilor: pentru că a sosit ceasul. Adevărul trebuie să fie știut. Exodul este aproape! Vedeți cum partea intelectuală pare desăvârșită și este desăvârșită. Este inspirația desăvârșită a lui Satan.

Apoi intelectualul Ramses a crescut în putere și s-a urcat pe tron. Rețineți, el a fost crescut ca un frate pentru Moise. Unul dintre ei trebuia să ia poziția intelectuală, așa ca Iosif față de frații săi. Și ce au făcut cu micul Iosif? L-au excomunicat (îndepărtat, alungat) de la Cuvânt și au acceptat un crez și acesta a prins putere. O, Dumnezeule, lasă pe oameni să vadă aceasta! Cum aș putea să mai strig? Cum s-o fac mai clar, cu ajutorul Scripturii și sub inspirația Duhului Sfânt, decât o avem aici? “O”, spuneți voi “dacă acestea ar veni din partea papei Ioan,

sau a papei X sau a episcopului cutare!”

Voi vedeți că Dumnezeu S-a folosit de un locuitor neînsemnat al deșertului? Spuneți, cum pot fi acestea greșite? Dumnezeu se ocupă de persoane individuale, nu de grupări. El trebuia să aibă un om cu care să poată lucra. Asta este tot de ceea ce are El nevoie, un singur bărbat.

Dumnezeu a încercat în fiecare epocă să găsească un bărbat. El a vrut un bărbat în zilele lui Noe, un bărbat în zilele lui Ilie, un bărbat în zilele lui Ioan Botezătorul. El are nevoie doar de un singur bărbat.

În zilele judecătorilor, El a încercat să facă rost de un bărbat numit Samson. I-a dat o mare putere, dar el a vândut-o unei femei și a fost orbit. Cu judecătorii nu a fost așa. Dumnezeu este Judecătorul, nu-i așa?

Astăzi El încearcă să facă rost de un bărbat peste care să-și poată pune mâna, care va spune Adevărul, care va fi neînfricat, care nu va împărți pumni, care nu este dogmatic, un bărbat pe care poate să-l țină în mâna Sa și care să arate Cuvântul Său viu și prin care El poate să se arate ca fiind viu. Cred că El poate pregăti o astfel de persoană. Eu o cred. Eu cred Biblia suficient încât să cred și aceasta. El poate să ridice un bărbat care să spună Adevărul.

Fiți atenți! Inamicul încearcă să spună ceva minții intelectuale, pentru că dușmanul lucrează cu intelectul. Minte va judeca și va spune: ”Stai puțin! Nu s-a spus la conciliul...?” Am vorbit ieri cu un bărbat care mi-a spus:

“- Ascultă, eu vreau să te întreb ceva. Tu ești irlandez? (el lucra pentru Compania Serviciului Public). Am răspuns:

“- Da, domnule. Mie îmi este puțin rușine de aceasta, dar totuși sunt.”

“- Bine. Tu nu știi că ar trebui să fii catolic?” La care eu am răspuns.

“- Dar eu sunt un catolic original”. Voi știți, prima biserică a fost cea catolică. Vedeți unde a ajuns ea astăzi? Totul a început la Rusalii, dar organizația a adus-o unde este astăzi. Priviți Rusaliile, totul s-a întors și ei s-au organizat, exact cum a făcut prima biserică catolică; ei sunt la fel de îndepărtați astăzi așa cum au fost timp de două mii de ani de zile. Cincizeci de ani i-a dus la această îndepărtare. El a continuat mai departe:

“- Nu crezi că atunci când un grup ecumenic stă împreună și judecă ceva, iar tot grupul este de acord, nu crezi că au dreptate? Eu am venit

să te ascult predicând, dar nu sunt de-acord cu tine.” Eu am răspuns:
”- Singurul mod în care poți dovedi că ai dreptate, este cu Biblia”. El a spus:

“- Biblia nu are nimic de-a face cu acest lucru!” Atunci eu am spus:

“- Pentru tine poate că nu are, dar pentru mine acesta este Absolutul”.
Vedeți, este vorba de Cuvânt. Mai departe el a spus:

“- Nu crezi tu că un grup de minți ecumenice au mai multă dreptate decât un ins needucat ca tine?” Am spus:

“- Ei, bine...” El a răspuns:

“- Ce ai tu de spus împotriva bisericii noastre? Ea rezistă de atâtea secole, ea a organizat primul conciliu ecumenic la Niceea, Roma, și astfel s-a format biserica romano-catolică. Nu știi tu că în acel conciliu există mii de oameni trimiși de Dumnezeu? Nu știi tu că ei sunt mai preocupați de aflarea vocii Lui Dumnezeu decât tine, având în vedere că Dumnezeu a dovedit de două mii de ani încoace că biserica are dreptate?” Eu am spus:

“- El nu a dovedit-o niciodată. Dacă această biserică este Biserica lui Dumnezeu, să aducă aceleași roade pe care Biserica le-a adus atunci. Să vedem lucrurile de atunci, având loc acum”. Când Biblia spune că nu va rămâne neîmplinit “nici o iotă sau o frântură de slovă”. Domnul a spus: *“Și dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei proorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui din” Cartea Vieții*”, indiferent dacă este vorba de conciliul ecumenic sau de altcineva. El este terminat. Acel om a răspuns:

“- Billy, tu ești un eretic!” Am răspuns:

“- Presupun că odată, când Israelul era la mare cinste și ei s-au separat ca protestanții de catolici, Israelul a vrut să rămână Israel. Noi știm că Iuda avea un rege. Iosafat era un om drept care a încercat să țină legile lui Dumnezeu. Israelul avea pe unul numit Ahab, care s-a căsătorit cu o femeie din motive politice, pentru a se împrieteni cu o altă națiune. El s-a căsătorit cu Izabela și a dus-o în poporul lui Dumnezeu. Același lucru îl facem și noi. Ea a devenit conducătoare. L-a făcut pe Ahab să spună una și alta. Voi faceți același lucru acum. Apoi au vrut să unească cele două biserici, așa cum se încearcă și acum. Pentru Ahab, și chiar pentru Iosafat, organizația părea un lucru bun:

”- Da, aceasta va fi bine. Poporul tău este și poporul meu. Suntem cu

toții creștini, credincioși. Hai să ne unim.” Când a coborât și a spus:
“- Nu crezi că ar trebui să ne rugăm pentru aceasta? N-ar trebui să-L
întrebăm pe Domnul?

“- Da”. A răspuns Ahab. Și Iosafat a spus:

“- Să găsim un proroc al Domnului”. Dar vedeți, Ahab credea că are
un sistem provenit de la Dumnezeu și el a spus:

“Eu am patru sute de bărbați școliți și educați și ei toți pretind a fi
proroci evrei” (exact ca și grupările de predicatori de astăzi). Au fost
aduși și întrebați despre bătălie. S-au adunat așa cum fac conciliile
ecumenice astăzi și au adus răspunsul:

“- Du-te, Dumnezeu este cu tine, căci țara ne aparține. Scoate-i pe
sirieni de acolo! Scoate-i afară, pentru că țara ne aparține”. Aceasta
suna foarte rezonabil. În inima lui Iosafat aceasta suna bine. El a spus:

“- Eu știu că tu ai patru sute de preoți educați și ecumenici și toți sunt de
acord”. (Ei și-au făcut o pereche de coarne și au zis:” Așa vorbește
Domnul”.) Dar nu am putea să găsim pe altcineva?” Politicianul a spus:

“- Nu-l lăsa pe rege să spună ”Nu “, pentru că acești oameni sunt
educați; și eu sunt educat, dar mai este unul pe care eu îl urăsc”. Vedeți?

“- Este Mica, fiul lui Imla, dar eu îl urăsc. El nu este decât un renegat.
Întotdeauna el le găsește câte o vină celorlalți. El întotdeauna spune că
sunt greșit și să mă uit la regatul meu.” Da, uitați-vă la dezastrul în care
în care ajunsese. Uitați-vă la denomiñațiunea voastră astăzi, cu forma ei
de evlavie, dar negând puterea aceasta. O, voi puteți fi oameni de un
milion de ori mai antrenați, dar unde sunteți voi în Duhul? Unde este în
voi puterea care a fost în Samson când a stat acolo cu trupul lui
impunător, dar fără Viață în el?

Duhul l-a părăsit, el era neajutorat, un copil mic îl conducea, era
orbit din cauza unei femei. La fel ca și biserica de astăzi, condusă de
politică, episcopi, bătrâni și tot felul de lucruri. Unde am ajuns?

Deci, când au ajuns în acel loc, au trimis după prorocul Mica,
fiul lui Imla. El a prorocit și le-a spus că Ahab va muri dacă va merge
acolo; și acel arhiepiscop l-a lovit peste gură spunând:

“- Pe unde a plecat Duhul lui Dumnezeu când m-a părăsit?” Și Mica a
răspuns:

“- Vei vedea în ziua când vei umbla din odaie în odaie...” Ahab a spus:

“- Aruncați-l în închisoare și hrăniți-l cu pâinea și apa întristării, până

când mă voi întoarce în pace și mă voi ocupa de acest om.” Mica știa că are o legătură corectă cu Dumnezeu. De ce? Viziunea lui se potrivea cu Cuvântul. El era proroc, și Duhul și viziunea erau identice cu cele ale prorocului Ilie. El a spus:

“- Dacă te mai întorci, atunci Dumnezeu nu mi-a vorbit!”. I-am spus acelui om:

“- Cine a avut dreptate? Conciliul ecumenic, unde patru sute de oameni atei stăteau împreună sau acel bărbat respins de oameni dar ales de Dumnezeu?” El a spus :

“- Cum ai putea observa diferența?”

“- Înapoi la plan! Cum putem să zidim o clădire dacă nu există un plan? Dacă s-ar fi oprit pentru un minut, ar fi aflat că prorocul Ilie l-a blestemat pe Ahab. El a spus că sângele îi va fi lins de câini, și așa a fost. Cum ar fi putut Mica binecuvânta ceea ce Dumnezeu a blestemat?

Cum puteți voi să binecuvântați ceea ce a fost blestemat de Dumnezeu?

Îndepăratați-vă de aceste denominații! Ieșiți de acolo! Veniți la Hristos!

Acolo a ajuns acel frate scump, spunând:

“- Dacă toți ne-am uni pentru a forma o biserică, nu crezi că ar fi mai bine decât așa împrăștiați cum suntem acum?” Nu-i așa că sună bine ca protestanții și catolicii să se unească și să ajungă la un acord comun? Dar cum pot să meargă doi împreună decât dacă se învoiesc? Cum ar putea un grup care crede în vindecare și un altul care nu crede în vindecare, să se unească și să amâne această problemă pentru mai târziu (unii dintre ei nici nu cred în Biblie). Ce aveți dacă uniți aceste lucruri? Dumnezeu nu este autorul nici unei confuzii. Înainte ca Dumnezeu să-Și așeze Biserica în ordine, ei au așteptat zece zile și zece nopți într-un singur loc și au ajuns o inimă și-un cuget; apoi a coborât Duhul Sfânt pentru a-i călăuzi. Nu un concliliu ecumenic. Vedeți, eu sper că voi înțelegeți aceasta !

Observați, este vorba de cel care nu crede Cuvântul lui Dumnezeu, care nu ia seama la ceea ce spune Cuvântul, ci mai degrabă la propriile gânduri. Acest lucru l-a făcut și Eva. Ea s-a bazat pe propria ei rațiune. Satan a spus: ”Nu-i așa că acest lucru este rezonabil? Eu știu ce spune Cuvântul, dar nu-i așa că ți-ar fi mai bine “*dacă ai deosebi*

binele de rău?”

“- Da”. Apoi ea a căzut. Acesta este calea spre cădere: propriile raționamente. Necredința se va îndrepta spre raționament, dar credința nu se va atinge de aceste lucruri. N-ar fi fost rațional pentru Avraam, părintele nostru de credință, că noi suntem copiii lui prin credința în Hristos. N-ar fi fost rațional ca o femeie de șaiszeci și cinci de ani care trăise cu el de când era o fată tânără, să aibă un copil. Când ea a ajuns la nouăzeci de ani și el de o sută de ani tot nu aveau copii. Mari medici și oameni de știință au examinat-o pe Sara și au spus:

“- Pântecele ei este uscat. Sânul ei nu mai putea produce lapte de acum patruzeci de ani. La această vârstă inima ei ...? Ea nu poate intra în travaliu”. Acestea erau doar raționamente omenești, dar Avraam le-a refuzat. El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, indiferent de ceea ce s-ar fi întâmplat, pentru că el Îl credea pe Dumnezeu în stare să împlinească ceea ce a promis.

Unde sunt copiii lui Avraam în această dimineață? Voi predicatorilor, vă este frică pentru pâinea voastră și c-o să ajungeți pe drumuri dacă părăsiți acest Babilon; unde este credința voastră? David a spus: “- *Am fost tânăr și am îmbătrânit, dar n-am văzut pe cel neprihănit părăsit, nici pe urmașii lui cerșindu-și pâinea.*” (Ps.37:25) Nu vă fie frică! Rămâneți credincioși lui Hristos.!

Necredința va raționa. Aceasta a și făcut. Înțelegeți voi? Necredința se bazează pe raționamente, este un lucru prezent până astăzi. Credința nu o va face; credința privește Cuvântul, ea se așează pe stâncă neclintită, Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu. Amin! Credința nu privește raționamentul. Dacă Cuvântul spune: ”Nu”, indiferent cât de bine ar arăta, credința rămâne aici. Acesta este locul de odihnă al credinței.

Vreau să vă întreb pe voi, luterani, bapțiști, catolici, oricine ați fi. Cum puteți să vă puneți credința în denominațiunea voastră, când este contrară Cuvântului? Ce fel de credință aveți? Voi aveți puterea de a raționa și nu puterea credinței, deoarece credința vine în urma auzirii. Auzirii a ceea ce spune conciliului ecumenic? Puteți voi spune așa ceva? Voi poate o găsiți într-un almanah, dar nu și în Cuvântul lui Dumnezeu. Căci “*credința vine în urma auzirii Cuvântului lui Dumnezeu.*” Amin!

Numiți un om care vorbește contrar Cuvântului lui Dumnezeu, și să susțină că este Cuvântul lui Dumnezeu, când Biblia spune că cerul și pământul vor trece dar Cuvântul Lui rămâne veșnic! Credința găsește un loc de odihnă în Cuvânt, urcă în vârful Stâncii veșnice - Isus Hristos – Cuvântul, se așează și se odihnește acolo. Indiferent de vânturi și furtuni, credința este puternic ancorată, este sigură și se odihnește pe Cuvânt. Acolo se odihnește o credință adevărată. Deoarece știe că Dumnezeu Se va dovedi superior oricăruia dintre dușmanii Lui. Oricât de rău ar arăta situația, sau oricât de puternici ar fi dușmanii, sau cât de învinși am părea, credința știe unde stă.

Acum pentru voi, cei bolnavi, cum aș vrea să luați aceasta cu voi! Când primiți credința că veți fi vindecați, nimic nu vă mai poate clinti, indiferent de împrejurări, de semne sau simptome care arată că sunteți pe moarte. Credința adevărată se odihnește în Cuvântul lui Dumnezeu. Nu o credință prefăcută sau o speranță, ci credință. Speranța speră ca ceva să se întâmple. Credința spune: ”a fost făcut”! Aceasta este credința. Acolo se odihnește credința, deoarece știe că Dumnezeu nu va îngădui ca dușmanul să o înfrângă. El nu a făcut-o niciodată. Credința o știe indiferent cum arată lucrurile.

Noe a știut că arca va pluti. Daniel a știut că Dumnezeu poate să închidă gura leilor. Copiii evrei știau că Dumnezeu poate opri focul. Isus a știut că Dumnezeu Îl va învia, deoarece Cuvântul spune: ”*Nu-I voi lăsa sufletul în iad, Sfântul meu nu va vedea putrezirea*”. El știa că putrezirea începe în șaptezeci și două de ore și a spus: ”*Eu voi învia în trei zile!*”

Vedeți, el s-a odihnit în templul veșnic al Cuvântului lui Dumnezeu și a rămas acolo. Rațiunea va încerca să spună: ”Acest sistem trebuie să devină mai bun”. Pare mai bun pentru că voi priviți cu o minte intelectuală. Puteți să argumentați raționamentele voastre, dar nu puteți argumenta credința, pentru că dacă ați putea, atunci nu ați mai avea-o. Credința cunoaște doar Cuvântul făgăduit și privește la lucrurile pe care voi nu le vedeți; ”*Credința este o încredere neclintită în lucrurile care nu se văd*”. Voi nu puteți raționa, nu puteți dovedi modul în care va fi făcut! Eu nu știu cum se va face. Eu nu o știu, dar o cred. Știu că este așa, pentru că așa a spus Dumnezeu, și aceasta este suficient. Acesta este motivul pentru care știu că Cuvântul este corect.

Eu știu că Cuvântul are dreptate! Eu știu că Mesajul este corect căci el vine din Cuvânt! Dumnezeu cel viu se mișcă în Cuvântul lui pentru a-L legitima. Noi am ajuns la un exod. Nici moartea nu poate zdruncina credința. Un om poate sta în fața morții și să proclame biruința învierii. Pavel a scris: *"O moarte, unde îți este boldul, moarte unde îți este biruința?"*, deoarece Hristos a înviat și cei ce sunt în Hristos vor veni odată cu El la revenirea Sa. Aceste lucruri nu pot fi schimbate. Da, credința face din Cuvântul lui Dumnezeu templul odihnei veșnice. Totul este în Cuvântul lui Dumnezeu.

Mai avem vreo douăzeci și cinci de minute. Observați, acel nou faraon care s-a ridicat nu-l cunoștea pe Iosif. Care a fost primul lui plan de a distruge Israelul? A încercat să nimicească pe copiii lor. Acum ascultați cu atenție! Același diavol în trupul altui rege, a încercat să-L distrugă pe singurul Fiul al lui Dumnezeu. Vedeti, el a vrut să scape de copii mai întâi. Diavolul este cu adevărat inteligent, o pasăre șireată, care știe cum să lovească un lucru înainte ca acesta să înceapă. Singurul lucru pe care îl puteți face ca să-l învingeți este să vă bazați pe Hristos, să vă smeriți, lăsându-L pe El să vă conducă. Altfel voi nu veți putea reuși.

Puterile voastre intelectuale nu o vor putea face. Voi trebuie să o credeți și să vă bazați pe El, pentru că El este Păstorul. Nu intră în atribuțiile oii să-l îndepărteze pe lup, ci este problema Păstorului, dar oile trebuie să fie cu Păstorul pentru a putea fi în siguranță. Aceasta este zona în care sunt în siguranță, când sunt în Hristos, și Hristos este Cuvântul. Aceasta este zona de siguranță.

Rețineți, diavolul în forma regelui Ramses. Primul lucru pe care l-a făcut a fost să scape de copii, provocându-le o moarte naturală. De îndată ce s-a născut Fiul lui Dumnezeu, el s-a mutat din Egipt, deoarece Dumnezeu a distrus Egiptul. Era o țară blestemată care nu și-a mai revenit niciodată după aceea. Apoi Satan și-a mutat sediul la Roma. Ce a încercat el să distrugă în primul rând, prin sistemul roman? Pe Fiul lui Dumnezeu. Era același diavol.

Acum face același lucru. Sub semnul duhului în creștinătatea religioasă practicantă, el ne ia fetele și le mărită cu băieți catolici și le face să crească copii catolici pentru a slăbi puterea părții celeilalte. Aici este diavolul care stă pe șapte coline și poartă o coroană triplă. Ei sunt

la fel de vicleni, deștepți, intelectuali și șarpele, sămânța șarpelui (copii lui) folosesc aceleași tehnici intelectuale.

Priviți, ei au omorât copiii de două ori. Cu ce i-a omorât de două ori? De două ori i-a omorât cu o moarte naturală. A treia oară, acum îi prinde și îi omoară cu o moarte duhovnicească. Îi căsătorește interconfesional.

Nu a spus Daniel același lucru despre împărăția de fier și de lut, că ei vor amesteca aceste semințe, încercând să distrugă puterea celuilalt popor? Și asta face până acum. Au deja un președinte, mai trebuie să numească un cardinal și un întreg cabinet. Asta urmează să facă, nu-i așa?

Apoi vor lua banii lor și vor plăti datoriile S.U.A; voi veți împrumuta de la o biserică și apoi sunteți vânduți. Noi trăim acum pentru a plăti datoriile externe cu banii din taxele noastre, care nu vor fi plătite decât după ce vor trece patruzeci de ani. Noi nu mai avem bani, dar biserica are. Nu spune Biblia că este îmbrăcată cu aur? O, Doamne! Așa procedează ea. Vedeti? Căsătoriți-vă fiicele! Ele se căsătoresc cu fiii lor și vă vor face nepoți catolici. Exact. Ei vor fi uciși cu o moarte duhovnicească. Nu a spus Biblia că El o va arunca bolnavă într-un pat și îi va omorî copiii cu o moarte duhovnicească? (Apocalipsa 2).

Este întotdeauna Cuvântul. Nu-mi pasă de direcția în care mergeți, este vorba despre Cuvânt. Trebuie să se potrivească în tablou. Dacă nu se potrivește, atunci nu este Cuvântul. Dacă nu poate fi supus probei Bibliei întregi, atunci este greșit.

În acel timp, Dumnezeu Își educa slujitorul, pe Moise, pentru slujbă, departe de privirile lor, departe de planurile și programele lor, departe de sistemele lor denominaționale (înțelegeți voi?). Dumnezeu pregătea un bărbat care să împlinească planul Său care era în curs de desfășurare. L-a lăsat să se căsătorească, să aibă o soție și un copil, Gherșon. Moise ducea o viață destul de bună și Dumnezeu îl binecuvântase. Dar în tot acest timp, El îl pregătea. Dumnezeu și vrăjmașul Lui făceau în domeniul firesc, natural, ceea ce ei fac acum pe tărâm duhovnicesc, spiritual. Atunci au ucis cu moarte naturală, acum ucid cu moartea duhovnicească.

Dumnezeu Își pregătea proorocul să coboare în Egipt. Și Satan îl pregătea pe Ramses, omul lui natural. Pregătea un om natural. Pentru

ce? Pentru a omorî sau pentru a unii toți egipteni cu evreii și pentru a-i face servitorii faraonului.

De aceea este atât de greu pentru o minte intelectuală să raționeze împotriva unui sistem educațional care își poate argumenta punctele de vedere. Asta așa este, mintea se va îndrepta întotdeauna spre educație. Intelectualii și cei ce caută argumente nici măcar nu o văd.

Ați văzut filmul: ”*Cele zece porunci*” al lui Cecil De Mille? Cred că mulți dintre voi l-ați văzut. Eu nu recomand spectacole sau alte lucruri de felul acesta, dar recomand pentru biserică acest film, dacă cineva dorește să-l vadă. Întâi s-au dus câțiva frați, apoi ei au venit și mi-au spus. Nu am fost la film de mulți ani, și am ajuns la un cinematograful în aer liber și l-am vizionat. Apoi am spus bisericii: ”Dacă vreți să-l vedeți, aceasta este în ordine.”

Era foarte bine descrisă înșelăciunea diavolului, șiretenia lui când i-a omorât pe acei copii și felul în care mintea intelectuală a prins și a crezut ceea ce a zis el, deoarece era vizibil și logic rațional.

O, Dumnezeu își pregătește în fiecare epocă un prooroc, iar Egiptul îl pregătea un Ramses care să preia puterea politică. Într-o bună zi a avut loc o mare confruntare între puterea intelectuală și cea duhovnicească. Ramses a fost lovit de Dumnezeu și a curs sânge din el. Ramses, cu toți zeii lui, în timp ce stătea și turna apă pentru binecuvântarea regelui Nilului, a fost lovit de Dumnezeu. O, eu cred că este vizibil ceea ce s-a întâmplat!

Priviți acum. Intelectualii vor merge întotdeauna spre rațiune, spre argumentare, ei nu pot vedea partea duhovnicească, pentru că sunt intelectuali. Ei n-au văzut niciodată, ei nu o văd nici acum. Ei nu au văzut-o nici în zilele lui Ilie. Cum ar fi putut să aibă dreptate acel prooroc bătrân cu fața schimonosită? Dumnezeu să mă ierte că am spus asta, dar El știe că eu încerc să descriu cât de ridicolă era situația, pentru ca voi să înțelegeți Duhul lui Dumnezeu. Așa cum Pavel a spus: ”*N-am venit să vă vorbesc cu cuvintele înșelătoare ale înțelepciunii omenești, ci în puterea Duhului Sfânt, pentru ca credința voastră să nu se sprijine pe înțelepciunea omenească, ci pe puterea învierii lui Isus Hristos...*”

De aceea eu îl fac să pară ridicol, numindu-l marele prooroc dumnezeiesc cu fața schimonosită, pentru că trebuie să fi arătat groaznic pe lângă un preot bine îmbrăcat, când el s-a numit a fi un om al lui

Dumnezeu și s-a uitat la ei. O minte intelectuală ar fi văzut sfințenia preotului.

Voi ați fi putut vedea mitra pe capul lui și efodul pe pieptul său, ați fi putut vedea ungerea cu ulei (naturală) coborând de pe barbă pe haina lui. Ați fi putut vedea jertfele pentru arderile de tot și toate ritualurile. Asta ar fi făcut o minte firească. Asta încearcă ei să facă astăzi. Ochiul este poarta sufletului, dar voi puteți vedea ochiul duhovnicesc din spatele aceluși ochi firesc.

Ei se uitau la omul acesta caraghios, cu păr pe piept, cu o haină de oaie care îl acoperea, cu o bucată de piele peste mijloc, probabil în picioarele goale și cu mâini slăbănogite, cu o barbă care-i acoperea toată fața și cu un toiag în mână. Dar ochiul duhovnicesc putea vedea puterea lui Dumnezeu mișcându-se pentru că totul era în concordanță cu Cuvântul. Important nu este ceea ce vede intelectul, ci ceea ce vede ochiul duhovnicesc. Astăzi ochiul firesc vede biserici strălucitoare, o părtășie cu primarul orașului în aceste denominațiuni și organizații și nu vede puterea Duhului Sfânt care învie morții și vindecă bolnavii. Ei privesc Hollywoodul și oamenii de pe stradă.

Femeile din ziua de astăzi se gândesc: ”Femeia aceasta, Suzy, aparține bisericii, are părul permanentat, se machiază. Toată lumea din oraș o place”. Mă întreb dacă o place Cerul. Când ceva este contrar Cuvântului, Dumnezeu nu o poate susține, altfel și-ar nega propriul Său Cuvânt și să se știe, Dumnezeu nu o va face aceasta niciodată. Căci cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Lui va rămâne. O femeie care-și taie părul sau care se îmbracă cu hainele unui bărbat este blestemată în fața lui Dumnezeu.

Vedeți, ochiul duhovnicesc înțelege. Ei vor trăi întotdeauna. Mintea firească trăiește pentru a face raționamente asupra lucrurilor firești. Deși Dumnezeu lucrează în mod deosebit, dar oamenii nu știu. Cel firesc va merge după rațiune. Dumnezeu ne azi cheamă la un exod duhovnicesc. Așa cum și-a chemat poporul la un exod atunci, așa ne cheamă la un exod duhovnicesc acum. Pe cine strigă El? Numai pe aleșii Lui!

Egiptul nu dădea dreptate Israelului, deși sângele mielului era pe ușă, pe ușiori și lucrurile se împlineau. Dumnezeu era acolo, manifestându-Se în prorocul Lui și folosindu-Se de cuvintele unui om.

Ei l-au lăsat să stea acolo sus, să ia toiagul pe care se sprijinea, să-l îndrepte către est și să spună: ”Să vină muște și să se împrăștie peste egipteni”. El s-a întors și toți au zis: ”Nu se va întâmpla nimic.” Atunci nu s-a întâmplat nimic. Peste puțin timp, o muscă mare, verde, a început să zboare. Apoi erau vreo cinci kile pe metru pătrat. Ele au venit la existență prin cuvântul vorbit de un om. Intelectualul Ramses stătea acolo, el era un om religios și era împotriva Duhului Dumnezeuului celui viu. O minte firească l-ar fi văzut doar pe Ramses, dar o minte duhovnicească ar fi văzut făgăduința și împlinirea ei.

Ei bine, Iosua și Caleb puteau să-i cheme pe amaleciți, heviți și iebusiți, ca și cum n-ar fi fost acolo. Aceștia erau de două, de trei ori mărimea lor. Mîntea firească se temea la Cades-Barnea, când iscoadele și ceilalți au zis:

”- Ah, noi nu o putem face”. Dar Iosua și Caleb au văzut făgăduința lui Dumnezeu și au spus:

”- Noi suntem mai mult decât în stare s-o facem.” De ce? Ei priveau la ceea ce spusese Dumnezeu: “Vă voi da țara.” Vedeți? Mîntea firească nu înțelege. Mîntea duhovnicească înțelege și aș vrea să vă întreb ceva. De ce nu au văzut egiptenii aceste lucruri? Pentru că ei nu erau cei aleși. Dumnezeu îi spusese lui Avraam înainte ca să aibă loc: ”Sămînța ta va sta patru sute de ani în Egipt și Eu o voi scoate de acolo”. Ei au văzut-o pentru că erau aleși să o vadă. Ei erau alegerea. Israel a fost ales să vadă semnul lui Dumnezeu și ei au ieșit din Egipt, acolo unde necredincioșii au pierit. Astăzi, Dumnezeu Își cheamă aleșii, sămînța duhovnicească a lui Avraam, cei ce au credința pe care a avut-o el în Cuvântul lui Dumnezeu.

Nu vedeți Sămînța duhovnicească astăzi? Ea nu privește biserica intelectuală, ci Cuvântul. Ea a fost chemată din diferite denominațiuni în prezența lui Isus Hristos. Este clar? Ați înțeles? Bine. Vom merge mai departe.

Numai cei aleși. Teologii cu grade universitare nu o vor vedea. Ei nu au fost aleși. Rețineți, alegerea care are loc acum nu-i duce la o altă națiune. Îi duce în Slavă, acolo unde numele lor sunt scrise în Cartea Vieții Mielului. Ei nu sunt sub sângele mielului natural care a ajutat Israelul să iasă afară, când ei puteau să cadă prin necredință și să se întoarcă; aceștia nu se mai pot întoarce înapoi, pentru că sunt sub

sângele Mielului lui Dumnezeu care a fost înjunghiat înainte de întemeierea lumii. Numele lor au fost scrise în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Ei sunt acolo. Aleși! Și când lumina Cuvântului descoperit îi atinge, zidurile denominaționale cad și ei vin. *"Ieșiți din mijlocul lor"*, spune Duhul Sfânt în aceste ultime zile. *"Nu vă atingeți de lucrurile lor necurate. Eu voi fi Dumnezeul vostru și voi Îmi veți fi fii și fiice"*.

Israelul a urmărit. Ei știau că Dumnezeu lucrează prin prooroci, căci prin ei venea Cuvântul; ei au venit să vadă cum se manifestă și au văzut. Acum, semnul intelectual. Îl vedem acum, prin faptul că ei se încred în organizațiile. Ei sunt încă în crezurile lor. Sunt exact ca și Balaam, care s-a urcat pe vârful muntelui unde se afla Israel. Acolo era Israelul, nu o națiune, doar un popor fără un loc stabil și ei erau vinovați! Moab, fratele lui intelectual, omul organizației a urcat pe vârful muntelui cu episcopul sau proorocul pe care îl aveau și a făcut un altar, oferind aceeași jertfă, dar el nu a văzut Stâlpul de foc și Stânca lovită din mijlocul Israelului.

Mintea intelectuală caută personalitățile din tabăra Israelului. Ei nu vedeau Stânca lovită. Nici episcopul însuși nu vedea puterea Duhului Sfânt și strigătul Regelui în tabără. Ei nu au văzut-o.

Așa este și astăzi. Dumnezeu Își cheamă poporul ales și ei sunt aleși acum. Cu ce scop? Pentru înviere! Ce fel de semn le arată El? Un semn al învierii, al eliberării din robie. Un semn al puterii care putea să închidă cerurile sau să le acopere de nori.

Acum El arată puterea învierii Fiului Său care trăiește printre noi pentru a ne învia din mormânt, din cimitirul în care ne aflăm, și să ne ducă într-o țară făgăduită. Un semn al învierii care ne cheamă din Egiptul duhovnicesc și din Babilonul duhovnicesc.

Știind aceste lucruri, o voi spune mai rar ca voi să o puteți înțelege. El lucrează în același mod în care a lucrat la început. Orbește ochii necredincioșilor și deschide ochii celor credincioși. Politica are de a face cu partea intelectuală, politica și biserica, politica și națiunile, totul.

Cursul duhovnicesc al lucrurilor le este ascuns.

Dumnezeu a dus în pustie un om, l-a pregătit și l-a adus înapoi, el a preluat totul și a scos poporul afară. Înțelegeți? El nu își poate

schimba Planul. El este Dumnezeu. El nu se ocupa niciodată de un grup. El niciodată nu a acționat așa. El are de-a face cu persoane individuale.

Așa a făcut-o și așa o va face.

El a făgăduit chiar și în Maleahi cap.4 că o va face. Așa este. Aici avem făgăduința Lui despre ceea ce a spus El că va face și iată-ne în acel timp! Ce popor fericit ar trebui să fim! El le dă semnul făgăduit în Cuvântul Său. El a făgăduit că o va face. El va restitui credința poporului, va întoarce inima poporului la credința părinților de la Rusalii. El a făgăduit că o va face arătând semnul Său.

Și, *“Așa cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi la venirea Fiului Omului”*. Ce fel de semn a văzut biserica la Sodoma? Ce a văzut biserica intelectuală? Doi predicatori. Ce a văzut Biserica duhovnicească, aleasă, Avraam și grupul lui? Ei L-au văzut pe Dumnezeu manifestat într-un trup de carne, într-un trup uman, care putea deosebi duhul și a putut să-i spună Sarei ceea ce a gândit ea.

“Așa cum a fost în zilele lui Lot, așa va fi la venirea Fiului Omului”. Noi vedem Duhul Sfânt printre noi făcând aceleași lucruri, manifestându-se în trup omenesc. Este timpul. Noi suntem aici. Are loc un exod.

Cu ce a făcut-o El atunci? Observați și păstrați-o în gândirea voastră duhovnicească. Fie ca Duhul Sfânt să îndepărteze indiferența. Dacă Dumnezeu hotărăște în ce mod se va face un lucru, El nu o poate schimba.

În grădina Edenului, când Dumnezeu a vrut să-l răscumpere pe om și să-l readucă în părtășie cu El, El a luat o hotărâre. Era vorba despre Sânge. Degeaba încearcă ei cu educația, denomițiunile, naționalismul și toate celelalte; acestea nu au efect. Există un singur loc unde Dumnezeu întâlnește omul – sub Sângele vărsat, așa cum a fost și în Eden. Acest lucru nu s-a schimbat. Singurul loc unde putea fi întâlnit Dumnezeu în zilele Israelului era sub sângele mielului de jertfă, așa cum a făcut-o și în Grădina Edenului: sub sângele mielului de jertfă.

Singurul loc în care El ne întâlnește astăzi nu este în denomițiuni - care se ceartă între ele; nu în creștinătatea ce are aceleași practici greșite, nu printre intelectuali - ei sunt amestecați - ci sub Sângele Mielului. Orice credincios poate să aibă părtășie acolo unde este Viața.

În zilele exodului, Dumnezeu a ales și a chemat afară un grup. Eu vreau să remarcați ceva în acel grup. Doar doi au ajuns în țara făgăduită. Cu ce i-a scos afară? Cu politica? Prin organizații? El a ales un prooroc cu semnul supranatural al Stâlpului de Foc, pe care oamenii să nu-l confunde. Proorocul spunea Adevărul. Dumnezeu a coborât în Stâlpul de Foc și S-a legitimat prin Cuvântul Său. Nu este așa?

Așa a adus El primul exod. Apoi al doilea exod. Dumnezeu lucrează întotdeauna cu cifra trei. El este desăvârșit în trei. Veți observa în predicile mele, este vorba întotdeauna de numărul trei și șapte. Șapte este numărul complet. Trei este perfecțiunea Lui. Prima, a doua și a treia tragere. Vedeți? Neprihănirea, sfințirea, botezul cu Duhul Sfânt; Tată, Fiu și Duh Sfânt, totul.

Ce a făcut El la PRIMUL EXOD? El a trimis un prooroc, uns cu Stâlpul de Foc, și a chemat poporul afară. Acesta a fost primul lui exod. Când timpul pentru Israel era pe sfârșite, El a trimis din nou un Prooroc, pe Proorocul-Dumnezeu, cu un Stâlp de Foc. Ioan L-a văzut coborând din Cer în chip de porumbel. Și El a spus: *”Eu am venit de la Dumnezeu și Mă întorc la Dumnezeu.”*

După moartea, îngroparea și învierea Lui, Saul din Tars a văzut același Stâlp de Foc pe drumul Damascului. Fiind un evreu cu educație și cunoștință despre Cuvânt, el a spus:

“- Doamne, cine ești?”. Și El a spus:

”- Eu sunt Isus”.

La cel de AL DOILEA EXOD, El a adus un Prooroc uns, care era Fiul Său, Proorocul-Dumnezeu. Moise a spus că El va fi prooroc și El avea Stâlpul de foc și făcea semne și minuni. Și același Prooroc a spus: *”Oricine crede în Mine, crede lucrările pe care le fac Eu, le va face și el”*.

El a făgăduit același lucru și pentru EXODUL DIN ZILELE DIN URMA și nu o poate schimba. Dovedit științific, prin mărturia Duhului, prin lucrările Duhului, noi vedem astăzi Stâlpul de Foc manifestându-se în mijlocul nostru; semnele și minunile învierii lui Isus Hristos cheamă poporul din denominațiuni în prezența lui Isus Hristos, la viață, pentru a merge în țara de sus.

Nu confundați; nu este vorba de ceea ce spun eu - eu sunt doar fratele vostru - dar Dumnezeu vă dovedește că acesta este adevărul.

Același Stâlp de Foc pe care El l-a folosit de două ori, este astăzi în mijlocul nostru, fapt care este dovedit științific. După cum știți, revista "Life" a publicat-o săptămâna trecută. Câți dintre voi ați fost aici și m-ați auzit spunând ceea ce se va întâmpla, înainte ca să se întâmple? Cred că ați fost toți din Biserică. Aici o aveți. Ei nu știu despre ce este vorba. Oamenii de știință încearcă s-o explica - "Oricine are o fotografie cu acest eveniment, să ne sune".

Un nor la 42.000 de metri altitudine, în forma unei piramide, cu șapte îngeri reprezentați acolo, v-au adus Cuvântul lui Dumnezeu sub inspirație, și vă vorbeau despre timpul care urmează și în care noi trăim. O minte duhovnicească va înțelege aceasta imediat. Este vorba de un exod! Noi vom părăsi pământul într-una din aceste zile, slavă Domnului. Rețineți aceasta. (Voi termina repede, mai am zece minute.)

Observați, Stâlpul de foc care i-a chemat afară, i-a condus în țara făgăduită sub ungera care era peste prooroc. Un Stâlp de foc vizibil i-a condus în țara făgăduită, sub călăuzirea unui prooroc uns. Ei l-au refuzat încontinuu. Așa este? Desigur.

Eu știu că voi aveți un serviciu de botez. Mai am vreo șase pagini, dar mă voi opri într-un minut. Noi avem parte de o chemare afară: "*Ieșiți afară din Babilon, poporul Meu!*" a spus vocea îngerului. Afară din ce? Din această încurcătură.

Au dreptate metodiștii? Sau bapțiștii? Sau poate catolicii? Ieșiți afară de-a acolo! Dumnezeu are dreptate. Cum știm aceasta? "*Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși*" (Rom.3:4). Ieșiți afară! Ce știți voi? Același Stâlp de foc, același Duh care ne unge, ne călăzește spre țara făgăduită. Observați? Stâlp de foc i-a scos afară și i-a condus în pământul făgăduinței, a condus Israelul, națiunea, același Dumnezeu, același Stâlp de foc pe care L-a fotografiat acel aparat. Citiți declarația lui George J. Lacy (nu a mea), care a examinat această fotografie. El este directorul de la documente contestate al F.B.I. Unii au spus: "Este un film dublu expus."

Zeci de mii de oameni l-au văzut cu ochii lor. Noi l-am privit, dar ei au spus că este o iluzie optică. Ce a spus domnul Lacy: "Ochiul mecanic al acestui aparat nu surprinde psihologia." Nu era o iluzie optică, ci același Stâlp de foc. Totuși ei spun: "Aceasta a fost o iluzie." La sute de kilometri de Tucson, cu șase luni înainte de a se întâmpla

aceasta, v-am spus-o cu ajutorul Duhului Sfânt, că eu voi urca acolo să primesc vești. Pentru că scrisul de pe piramide era în exterior - așa cum a visat fratele meu, iar eu am explicat-o. Aceasta este interpretarea.

Toate tainele nepriănirii, sfințirii și botezului cu Duhul Sfânt sunt dezvăluite și explicate. Noi trebuie să apucăm capetele libere ale lucrurilor ascunse în cele șapte peceti; nu era vorba de cele șapte Biserici, ci de cele șapte Peceti care au dezvăluit tainele. Și când El a deschis acel lucru spre vârf și a găsit înăuntru piatră albă, pe care nu era scris nimic. Este o taină.

Eu am mers la Tucson și am spus-o înainte de a se întâmpla. Stăteam în nordul Tucsonului (cu martori care sunt prezenți aici) atunci când a venit o explozie care a scuturat muntele din temelie. În același timp, un cerc de lumină atârna în aer. Când oamenii de știință au făcut fotografii, era la o altitudine de 42.000 de metri, de cinci ori mai sus de locul unde ar fi putut fi ceața sau altceva. Ei nu pot explica ceea ce a cauzat acest fenomen.

Va fi lumină în timpul serii,

Calea spre slavă cu siguranță-o veți găsi

Dacă sunteți aleși! Dacă sămânța cade într-un pământ uscat sau pe stînci, nu va da rod (este vorba de inimile împietrite, care vor să fie indiferente). Dar dacă va cădea pe pământul moale al credinței, va scoate la iveală un creștin cu roadele Duhului.

Observați cum a făcut Dumnezeu aceasta. El are acum același Stâlp de foc care S-a legitimat. Cineva a spus: "De ce nu te duci să spui acelor oameni de știință despre acest lucru?" Credeți voi că ei ar crede? "Nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor." Isus a spus să nu o facem; eu nu sunt călăuzit să o fac. Având în vedere că locuim chiar în orașul unde ei au întrebat despre acel nor, m-am gândit să mă duc să le spun, dar Duhul Sfânt a spus: "Stai deoparte. Nu este pentru ei. Întoarce-te și spune celor din Tabernacol."

În regulă: "Dacă ceea ce spun ei se întâmplă, nu uitați că Eu am fost cel ce a vorbit", spune Domnul. Vedeți? A fost spus înainte ca să se întâmple. Ascultați Biblia. Este vocea lui Dumnezeu care vă cheamă astăzi.

Aș vrea să remarcăți același Stâlp de foc, care conduce din nou poporul către un tărâm al făgăduinței, Împărăția de o mie de ani, fapt

descoperit sub inspirație din Pecetea a șasea – care nu a fost dezvăluită până acum. Trebuie ca mai înainte pământul să fie curățat pentru Împărăția de o mie de ani.

Stâlpul de foc care a scos Israelul din sclavie în acel exod era Stâlpul de foc condus de Dumnezeu. Dumnezeu era Focul și Stâlpul de foc îl ungea doar pe prooroc. Stâlpul de Foc era un martor ceresc al chemării lui Moise.

Voi vă amintiți că Datan și ceilalți au zis:

“- Noi ar trebui să ne organizăm. Moise, tu ai preluat o responsabilitate prea mare. Se pare că te crezi singurul sfânt dintre noi. Toată adunarea Domnului este sfântă. Cum poți să te crezi așa?”

Moise a căzut cu fața la pământ și a început să plângă. Dumnezeu a spus:

“- Depărtează-te de ei. Eu voi deschide pământul și acesta îi va înghiți.” Cum ar fi putut Moise să le arate că ceea ce le spunea erau cuvintele lui Dumnezeu? Dumnezeu le legitima ca fiind Adevărul.

Chiar și Maria, o proorociță, și Aaron au râs atunci când Moise s-a căsătorit cu o etiopiancă, batjocorindu-l. Dumnezeu s-a mâniat. Ei au vorbit împotriva slujitorului Lui. Ce a făcut El? I-a chemat la ușa cortului, deși Maria era o proociță. Dar Moise era mai mult decât un prooroc. Domnul a spus: *“Nu vă temeți voi de Dumnezeu? Dacă este un prooroc printre voi, Eu, Domnul Îi voi vorbi în vedenii și Mă voi face cunoscut lui în vise”*. Dar El, nu Moise, a zis: *“Nu vă temeți de Dumnezeu?”* Și ea era pe jumătate moartă de lepră în acel minut. Știați voi aceasta?

Nu a spus El despre Ioan Botezătorul: *“Ați venit să vedeți un prooroc? Da, mai mult decât un prooroc”*. De ce era el mai mult decât un prooroc? El era mesagerul Legământului - arcul ce lega împreună cele două dispensații.

Astăzi, acest măreț Duh Sfânt care se află între noi este mai mult decât un prooroc. Este Dumnezeu care se manifestă în mijlocul nostru, cu Cuvântul Său pentru a o dovedi. Aceasta face mai mult decât un prooroc - de o mie de ori mai mult decât o fac proorocii.

Ilie, unul dintre cei mai mari prooroci ai acelei epoci, a făcut doar patru lucruri supranaturale în viața sa de aproximativ optzeci de ani. Elisei, cu o dublă măsură a Duului, a făcut opt, iar noi am văzut-o

de mii de ori sub ochii noștri. Priviți la Îngerul Domnului din Stâlpul de foc. Investigațiile științifice au arătat-o lumii și noi știm că ei vor fi judecați după aceasta.

Ce a făcut Mielul, acel Înger al Domnului care era Hristos? Credeți voi? În Ioan 6 ei toți beau din această apă și se veseleau. El a spus:

“- Eu sunt Pâinea Vieții care a coborât de la Dumnezeu din cer. Eu sunt Stânca din pustie.” Ei au spus:

“- Acum noi știm că ești nebun, ai drac.” Știți, peste oameni vine un duh. Uneori devin foarte religioși. Ei au spus:

“- Tu ești un drac; ai drac. Ești un samaritean și ai un drac peste tine.” Ei au mai spus:

“- Tu nu ai nici cincizeci de ani și spui că l-ai văzut pe Avraam.” (Eu parcă-l văd cum a mers câțiva pași înapoi). El a spus:

“- *Eu sunt Cel ce sunt. Înainte de Avraam sunt Eu.*”

Acela era Stâlpul de foc, acel rug de foc din tufiș. După ce a murit și a înviat a treia zi, El l-a întâlnit pe Saul pe drumul Damascului în același Stâlp de foc. El spusese: “*Eu vin de la Dumnezeu și mă duc la Dumnezeu.*” Când Petru era în închisoare, Stâlpul de Foc a intrat acolo, a deschis porțile și l-a scos afară.

Unde i-a condus Stâlpul de foc? Rețineți, nu Moise era Stâlpul de foc. El era conducătorul uns sub acel Stâlp de foc și Acesta legitima doar Mesajul cu semne și minuni. Și acel Stâlp de foc i-a condus în țara pe care Dumnezeu le-a făgăduit-o, unde El Însuși urma să vină în trup. Așa este? Dar ce au făcut ei? Ei au murmurat, s-au agitat și au făcut totul pentru a arăta că era doar sângele unui miel oarecare.

Dar, de data aceasta - Slavă lui Dumnezeu! – Stâlpul de foc pe care-l vedem printre noi, ne va conduce în Împărăția de o mie de ani. După acest exod, El se va întoarce la poporul Său în Împărăția glorioasă de o mie de ani, unde noi vom locui veșnic cu El. El are întotdeauna Cuvântul Tatălui, Care îl dovedește întotdeauna că este corect.

Noi suntem într-un exod. În timp ce plecăm și oprim casetele, prietenii mei, frații mei, toți cei care ascultați aceste casete, lăsați-mă să vă spun în calitate de frate și cetățean al Împărăției lui Dumnezeu, ieșiți afară odată cu acest exod!!

Toți cei care rămân înăuntru primesc semnul Fiarei. Ieșiți din

Babilon, ieșiți din confuzie; ieșiți din aceste sisteme religioase și slujiți-I Dumnezeului Celui Viu! Lăsați ca acest Înger mareț al Legământului, Isus Hristos care n-a considerat un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, să vă călăuzească. El este Stâlpul de foc, în aceeași formă în care era atunci la PRIMUL EXOD și care a adus AL DOILEA EXOD. Acum El este aici cu AL TREILEA EXOD.

Ce a făcut El la PRIMUL EXOD? El i-a dus dintr-o țară naturală în altă țară naturală. La AL DOILEA EXOD, El i-a scos dintr-o stare duhovnicească, în botezul duhovnicesc cu Duhul Sfânt. ACUM El îi scoate dintr-un botez duhovnicesc cu Duhul Sfânt și-i duce în Țara veșnică a Împărăției de 1000 de ani și ceea ce va urma. Este același Stâlp de foc care unge și lucrează în același fel, același Dumnezeu care face aceleași lucruri. Același Cuvânt care l-a vestit pe primul și pe al doilea, l-a vestit și pe al treilea - iar noi Îl vedem printre noi.

Ieșiți afară! Ieșiți afară din acest haos! Veniți la Dumnezeul Cel Viu! Veniți la Cuvânt! *“Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi.”* Acum, El este în noi și locuiește printre noi. Ieșiți afară și slujiți Dumnezeului Celui Viu, în timp ce ne aplecăm capetele.

Cu capetele plecate, din adâncul sufletului vostru, sunteți pregătiți să terminați cu lumea și să trăiți cu Dumnezeu? Dacă nu intenționați s-o faceți, nu o faceți; faceți-o numai dacă vreți din toată inima și sunteți convinși. Așa cum a spus Isus la sfârșitul slujbei Lui: *“Credeți acum?”*

Credeți voi că aceste lucruri sunt corecte, legitimate de Dumnezeu și că noi suntem în timpul de sfârșit? Vreți voi cu adevărat să veniți la Hristos acum, să faceți parte din acest exod, să ieșiți din indiferență, denominaționalism, idei și lucruri lumești? Vreți să vă predați cu inima deschisă Lui și să ieșiți în acest exod pentru a intra în țara făgăduită, binecuvântată? Vreți să vă ridicați mâinile în timp ce ne rugăm? Sunteți siguri că vreți să ieșiți? Fiecare din voi?

Tată Ceresc, pe cei care au mâinile ridicate, lasă-i să iasă afară acum. Doamne, lasă ca Duhul Sfânt să le miște inimile, conform făgăduinței din Cuvântul Tău. Am văzut vreo douăzeci de mâini ridicate din adunare, ei cred, Tată, și știu că acesta este Adevărul și vor să iasă afară.

În zilele exodului lui Israel, din două milioane și jumătate, doar

doi oameni au intrat în țara făgăduită. În zilele lui Isus Hristos, doar o sută douăzeci au fost biruitori. Acum, în zilele dinaintea sfârșitului lumii, Tu ai spus: *”Strâmtă este poarta și îngustă este calea și puțini sunt cei care o găsesc, dar largă este calea care duce la pierzare și mulți merg pe ea.*

Aceste cuvinte nu vor da greș, căci sunt ale Tale. Acum eu mă rog pentru ei, Doamne, să le tai împrejur inimile. Ia lucrurile lumești! Taie împrejur urechile ca să audă clar vocea lui Dumnezeu chemându-i prin Cuvântul Său și prin lumina acestei zile.

Îngăduie, Doamne, ca ochii lor să se deschidă și să vadă slava lui Dumnezeu în acest timp de sfârșit. Tu ai spus: *”Toți acei pe care mi l-a dat Tatăl, vor veni la Mine și Eu îi voi învia în Ziua de apoi.”*

Doamne, poate sunt mulți aici care nu înțeleg încă. Eu mă rog ca Tu să te ocupi de ei și să le acorzi o altă ocazie, ca să înțeleagă. Ei Te aud vorbind prin Cuvântul Tău, legitimându-Te și apoi Te aud vorbindu-ne cu o voce supranaturală, apoi prin tălmăcire, ca să vadă lucrările Tale mărețe care se dovedesc a fi adevărate conform Bibliei.

Eu mă rog, Doamne, ca Tu să ne ierți păcatele. Acum eu mă plec asupra acestui Cuvânt, Doamne, și mă gândesc că acum o săptămână m-am plecat asupra unui om mort pe podeaua de acolo și am văzut mărețul Duh Sfânt aducându-l la viață. Ochii i s-au deschis, în timp ce Ți-am chemat Numele. L-am văzut înviat. El este aici astăzi în viață.

Doamne, Tu ești Același Dumnezeu - atunci Pavel s-a aplecat peste băiatul care l-a ascultat predicând îndelung și a căzut de la fereastră - Tu ești Același Dumnezeu care poate reda viața. Îți mulțumim, Tată! Necredinciosul poate să nu creadă, dar noi credem Doamne, pentru că Tu Te-ai dovedit înaintea noastră ca fiind același.

Acum fie ca gândurile inimii și minții, tăria mea și tot ce este în mine să se contopească cu Cuvânt. Fie ca eu să țin Cuvântul împreună cu poporul tău și să ne îndreptăm spre Împărăția lui Dumnezeu. Dăruiește-ne-o, Doamne! Iartă-ne păcatele, vindecă-ne bolile, fă-ne slujitori ai Împărăției Tale!

Acum, în timp ce aceste lucruri se îndreaptă spre noi și bazinul este deschis, apa este pregătită și botezul va începe peste câteva minute, noi ne amintim că atunci când a fost predicată aceeași Evanghelie, așa

cum spune Biblia: *”Cei ce au crezut, au fost botezați.”*

Aici sunt câteva baste, Doamne, pe care eu le binecuvintez în Numele lui Isus Hristos, pentru vindecarea bolnavilor. Când serviciul s-a terminat, noi trebuie să ne aprovizionăm cu acest Cuvânt în interiorul nostru, dacă avem teren pregătit pentru aceasta, deoarece se apropie iarna cea rece. Noi o vedem, frunzele cad și știm că se apropie iarna. Trebuie să avem terenul săpat ca să putem îngropa sămânța.

Deci mă rog, Tată Ceresc, ca Tu să vorbești fiecărei inimi. Și Biblia spune: *”Cei ce au crezut, au fost botezați.”* Doamne, dacă sunt aici mulți care au crezut și nu au fost botezați în Numele Fiului Tău preaiubit, Isus, fie ca în această dimineață să-și mărturisească păcatele cu umilință, să moară pentru lucrurile lumii și să fie îngropați, să accepte Numele lui Isus Hristos și să trăiască în evlavie de acum încolo cu ajutorul Duhului Sfânt.

Noi Ți-i predăm Ție acum, Doamne, cu acest scop, în Numele lui Isus Hristos. Amin!